

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 21

Rozeslána dne 19. února 2001

Cena Kč 29,50

O B S A H:

56. Zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.
 57. Zákon, kterým se mění zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů
 58. Zákon, kterým se mění zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů
 59. Zákon, kterým se mění zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů
 60. Zákon, kterým se mění zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů
 61. Zákon, kterým se mění zákon č. 361/1999 Sb., kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona č. 242/1992 Sb., a zákon č. 356/1999 Sb., kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
-

56

ZÁKON

ze dne 10. ledna 2001

o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Zákon upravuje tyto podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích:

- registraci vozidel a vyřazování vozidel z registru,
- technické požadavky na provoz silničních vozidel a zvláštních vozidel a schvalování jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích,
- práva a povinnosti osob, které vyrábějí, dovážejí a uvádějí na trh vozidla a pohonné hmoty,
- práva a povinnosti vlastníků a provozovatelů vozidel,
- práva a povinnosti stanice technické kontroly a stanice měření emisí,
- kontroly technického stavu vozidel v provozu.

(2) Zákon upravuje výkon státní správy a státního dozoru v oblasti podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích.

(3) Zákon se nevztahuje na vojenská vozidla.¹⁾

§ 2

Základní pojmy

(1) Silniční vozidlo je motorové nebo nemotorové vozidlo, které je vyrobené za účelem provozu na pozemních komunikacích pro přepravu osob, zvířat nebo věcí.

(2) Zvláštní vozidlo je vozidlo vyrobené k jiným účelům než k provozu na pozemních komunikacích, které může být při splnění podmínek stanovených tímto zákonem k provozu na pozemních komunikacích schváleno.

(3) Přípojně vozidlo je silniční nemotorové vozidlo určené k tažení jiným vozidlem, s nímž je spojeno do soupravy.

(4) Historickým vozidlem nebo sportovně historickým vozidlem (dále jen „historické vozidlo“) je vozidlo, kterému byl Ministerstvem dopravy a spojů (dále jen „ministerstvo“) vydán na základě mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána, registrační průkaz historického vozidla a kterému byla ministerstvem vydána zvláštní registrační značka pro historické vozidlo.

(5) Systém vozidla je jakýkoliv konstrukční systém vozidla, na který se vztahují technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem. Systémem vozidla jsou například brzdy nebo zařízení pro snížení emise.

(6) Konstrukční část vozidla je součást vozidla, jejíž typ musí být schvalován nezávisle na vozidle, pokud tak stanoví prováděcí právní předpis, a na kterou se vztahují technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem. Konstrukční částí vozidla je například světlina.

(7) Samostatný technický celek vozidla je součást, jejíž typ může být schvalován nezávisle na vozidle, ale pouze ve vztahu k jednomu typu vozidla nebo více typům vozidel, pokud tak stanoví prováděcí právní předpis, a na kterou se vztahují technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem. Samostatným technickým celkem vozidla je například zadní nárazník vozidla, pevná nebo výměnná nástavba vozidla.

(8) Kategorie vozidla je skupina vozidel, která mají stejné technické podmínky stanovené prováděcím právním předpisem. Rozdělení vozidel do kategorií je uvedeno v příloze zákona.

(9) Výrobce vozidla, systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla je osoba, která odpovídá za dodržení technických požadavků stanovených tímto zákonem a podmínek stanovených v rozhodnutí o schválení typu vozidla, systému vozidla, konstrukční části vo-

¹⁾ Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky.

Vyhláška č. 274/1999 Sb., kterou se stanoví druhy a kategorie vojenských vozidel, schvalování jejich technické způsobilosti, provádění technických prohlídek vojenských vozidel a zkoušek technických zařízení vojenských vozidel.

zidla nebo samostatného technického celku vozidla a za zajištění shody vyráběných vozidel s typem vozidla, systému vozidla, konstrukční části vozidla, samostatného technického celku vozidla, jehož typ byl schválen.

(10) Akreditovaný dovozce je právnická osoba, která má sídlo na území České republiky, nebo fyzická osoba, která má na území České republiky místo trvalého pobytu a je registrována ministerstvem jako zastupce zahraničního výrobce na základě jeho písemného pověření. Akreditovaný dovozce dováží vozidla tohoto zahraničního výrobce na území České republiky a vystavuje pro tato vozidla technický průkaz nebo technické osvědčení vozidla.

(11) Zkušební stanice je stanice technické kontroly pověřená ministerstvem k provádění technické kontroly jednotlivých vozidel a výměnných nástaveb nebo malých sérií vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích.

(12) Evidenční kontrola silničního vozidla je kontrola silničního vozidla prováděná stanicí technické kontroly spočívající v porovnání údajů uvedených v technickém průkazu silničního vozidla a v osvědčení o registraci silničního vozidla nebo v osvědčení o technické způsobilosti vozidla, pokud se jedná o vozidlo, které nepodléhá registraci, se skutečnými údaji a stavem vozidla.

(13) Provozovatelem silničního vozidla registrovaného v registru silničních vozidel České republiky se rozumí fyzická osoba s místem trvalého pobytu nebo s místem povoleného pobytu v České republice nebo právnická osoba se sídlem v České republice, která vlastním jménem provozuje silniční vozidlo a je současně vlastníkem silničního vozidla a nebo je vlastníkem silničního vozidla oprávněna k provozování silničního vozidla.

§ 3

Druhy vozidel

(1) Silniční vozidla se rozdělují na jednotlivé druhy a kategorie. Rozdělení silničních vozidel do kategorií, technický popis jednotlivých kategorií silničních vozidel a jejich další členění se stanoví v příloze k tomuto zákonu.

(2) Silniční vozidla se rozdělují na tyto základní druhy:

- a) motocykly,
- b) osobní automobily,
- c) autobusy,
- d) nákladní automobily,
- e) speciální vozidla,
- f) přípojná vozidla,

g) ostatní silniční vozidla.

(3) Zvláštní vozidla se rozdělují na tyto základní druhy:

- a) zemědělské nebo lesnické traktory a jejich přípojná vozidla,
- b) pracovní stroje samojízdné,
- c) pracovní stroje přípojně,
- d) nemotorové pracovní stroje nebo nemotorová vozidla tažená nebo tlačena pěšky jdoucí osobou,
- e) vozíky pro invalidy s ručním nebo motorickým pohonem, pokud jejich šířka nebo délka nepřesahuje jeden metr, jejich konstrukční rychlost nepřevyšuje 6 km.h⁻¹ nebo jejich maximální přípustná hmotnost nepřevyšuje 450 kg.

Pro účely tohoto zákona se zvláštním vozidlem rozumí i mobilní stroj, průmyslové zařízení schopné přepravy nebo vozidlo bez karoserie, ve kterých je zabudován spalovací motor.

ČÁST DRUHÁ REGISTR A REGISTRACE SILNIČNÍHO VOZIDLA

§ 4

Registr silničních vozidel

(1) Registr silničních vozidel je evidencí silničních motorových vozidel, přípojných vozidel a provozovatelů těchto vozidel.

(2) Registr silničních vozidel je seznam, který vedou okresní úřady. Příslušným pro registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla je okresní úřad, v jehož územním obvodu má provozovatel silničního motorového vozidla a přípojného vozidla bydliště nebo místo podnikání, liší-li se od bydliště, nebo sídlo.

(3) Do registru silničních vozidel je oprávněn nahlížet a požadovat od okresního úřadu opis nebo výpis zapsaných údajů pouze ten, kdo prokáže právní zájem.

(4) Do registru silničních vozidel se zapisuje

- a) vlastník (název, sídlo a identifikační číslo, jde-li o právnickou osobu nebo fyzickou osobu podnikatele; jméno, příjmení, rodné číslo, místo trvalého nebo povoleného pobytu, popřípadě adresa místa pobytu při udělení azylu, jde-li o fyzickou osobu),
- b) provozovatel, není-li současně vlastníkem (název, sídlo a identifikační číslo, jde-li o právnickou osobu nebo fyzickou osobu podnikatele; jméno, příjmení, rodné číslo, místo trvalého nebo povoleného pobytu, popřípadě adresa místa pobytu při udělení azylu, jde-li o fyzickou osobu),
- c) státní poznávací značka silničního motorového vozidla a přípojného vozidla (dále jen „registrační

- značka“), datum přidělení a odebrání registrační značky,
- d) číslo technického průkazu silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, datum a místo jeho vydání,
 - e) číslo osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,
 - f) druh a kategorie silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,
 - g) výrobce silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, značka (obchodní název stanovený výrobcem), typ vozidla, obchodní označení,
 - h) identifikační číslo silničního motorového vozidla a přípojného vozidla (VIN), není-li, pak výrobní číslo podvozku silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,
 - i) výrobce podvozku silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,
 - j) výrobce motoru, typ, výkon, zdvihový objem motoru a palivo,
 - k) výrobce karoserie, typ, výrobní číslo, barva, počet míst k sezení a stání, popřípadě lůžek, rozměry ložné plochy, objem skříně nebo cisterny,
 - l) údaj o celkových rozměrech silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,
 - m) největší technicky přípustná hmotnost, největší povolená hmotnost a provozní hmotnost silničního motorového vozidla a největší technicky přípustná hmotnost na nápravu a největší povolená hmotnost na nápravu,
 - n) druh spojovacího zařízení, největší technicky přípustná hmotnost naloženého přípojného vozidla, největší povolená hmotnost přípojného vozidla, největší technicky přípustná hmotnost naložené jízdní soupravy a největší povolená hmotnost soupravy,
 - o) datum první registrace vozidla.

(5) Do registru silničních motorových vozidel a přípojných vozidel se kromě údajů uvedených v odstavci 4 dále zapisují tyto údaje:

- a) účel, pro který je silniční motorové vozidlo a přípojně vozidlo určeno,
- b) zástavní práva váznoucí na silničním motorovém vozidle a přípojném vozidle,
- c) údaje o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla (dále jen „pojištění odpovědnosti z provozu vozidla“)

nou provozem vozidla (dále jen „pojištění odpovědnosti z provozu vozidla“) v rozsahu údajů uvedených v dokladu o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla,²⁾

- d) záznam o technických prohlídkách,
- e) záznam o schválení technické způsobilosti silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,
- f) záznam o provedených a schválených přestavbách silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,
- g) vyřazení silničního motorového vozidla a přípojného vozidla z registru.

(6) Ministerstvo vnitra, Ministerstvo obrany a zpravodajské služby vedou registr silničních vozidel používaných pro jejich účely podle tohoto zákona. Ministerstvo vnitra vede registr vozidel používaný pro účely celních orgánů podle tohoto zákona.

(7) Způsob vedení registru silničních motorových vozidel a přípojných vozidel, podrobnosti o údajích zapisovaných do registru, způsob vyznačování změn a vzory jednotlivých tiskopisů stanoví prováděcí právní předpis.

(8) Okresní úřad využívá k zápisu osobních údajů o vlastníkově a provozovateli do registru silničních vozidel údajů z evidence obyvatel vedené podle zvláštního právního předpisu.³⁾

§ 5

Centrální registr silničních vozidel

(1) Ministerstvo vede centrální registr silničních vozidel, který obsahuje údaje předávané okresními úřady, a registr silničních vozidel členů diplomatické mise.⁴⁾

(2) Ministerstvo zajistí Policii České republiky výdej informací z centrálního registru vozidel způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví způsob, rozsah a lhůty pro předávání údajů okresními úřady do centrálního registru a zveřejňování statistik registrovaných vozidel.

§ 6

(1) Každý, kdo hodlá provozovat na území České republiky silniční motorové vozidlo a přípojně vozidlo, je povinen tato vozidla přihlásit k registraci na

²⁾ § 3 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla).

§ 1 odst. 1 vyhlášky č. 205/1999 Sb., kterou se provádí zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla).

³⁾ Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů.

⁴⁾ Vyhláška č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích.

předepsaném tiskopisu u příslušného okresního úřadu, s výjimkou osob, jejichž pobyt na území České republiky netrvá déle než 185 dnů v příslušném kalendářním roce, (dále jen „žadatel“).

(2) Do registru silničních vozidel lze zapsat silniční motorové vozidlo a přípojně vozidlo,

- a) jehož technická způsobilost k provozu na pozemních komunikacích byla schválena, a
- b) je-li sjednáno pojištění odpovědnosti z provozu vozidla⁵⁾ týkající se takového vozidla.

(3) Přihláška k registraci silničního motorového vozidla a přípojně vozidla musí obsahovat

- a) údaj o druhu a kategorii silničního motorového vozidla a přípojně vozidla, značku (obchodní název stanovený výrobcem), typ silničního motorového vozidla a přípojně vozidla, obchodní označení, číslo technického průkazu silničního motorového vozidla a přípojně vozidla a číslo schválení technické způsobilosti silničního motorového vozidla a přípojně vozidla,
- b) údaje o vlastníkovi silničního motorového vozidla a přípojně vozidla podle § 4 odst. 4 písm. a),
- c) údaje o provozovateli silničního motorového vozidla a přípojně vozidla, není-li vlastník současně provozovatelem silničního motorového vozidla a přípojně vozidla podle § 4 odst. 4 písm. b).

(4) K přihlášce silničního motorového vozidla a přípojně vozidla k registraci žadatel přiloží

- a) technický průkaz silničního motorového vozidla a přípojně vozidla,
- b) doklad o technické prohlídce, jedná-li se o silniční motorové vozidlo a přípojně vozidlo, které již bylo provozováno,
- c) souhlas vlastníka k zaregistrování silničního motorového vozidla a přípojně vozidla na jiného provozovatele,
- d) protokol o evidenční kontrole silničního motorového vozidla a přípojně vozidla, nejedná-li se o nové vozidlo,
- e) doklad o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla,
- f) doklad o zástavním právu váznoucím na silničním motorovém vozidle a přípojně vozidle, bylo-li zřízeno,
- g) doklad o povolení k pobytu nebo o udělení azylu na území České republiky, není-li provozovatel silničního motorového vozidla a přípojně vozidla státním občanem České republiky,

- h) doklad o vyřazení vozidla z registru vozidel jiného státu, pokud bylo v registru vozidel jiného státu vozidlo registrováno.

§ 7

(1) Okresní úřad při registraci silničního vozidla

- a) přidělí silničnímu motorovému vozidlu a přípojně vozidlu registrační značku,
- b) zapíše do technického průkazu silničního motorového vozidla a přípojně vozidla údaje o vlastníkovi silničního motorového vozidla a přípojně vozidla a údaje o provozovateli silničního vozidla, není-li vlastník současně provozovatelem silničního motorového vozidla a přípojně vozidla, a registrační značku,
- c) vydá žadateli osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a přípojně vozidla,
- d) vydá tabulku s přidělenou registrační značkou.

(2) Žadatel uhradí při registraci silničního motorového vozidla a přípojně vozidla okresnímu úřadu správní poplatek podle zvláštního zákona.⁶⁾ Tabulku s registrační značkou je provozovatel silničního motorového vozidla a přípojně vozidla povinen umístit na vozidlo způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem.

(3) Při prvním přidělení tabulky s registrační značkou okresní úřad opatří registrační značku nálepkou, na níž vyznačí termín pravidelné technické prohlídky a měření emisí, pokud silniční vozidlo měření emisí podléhá.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví vzor technického průkazu a způsob provádění zápisu v technickém průkazu silničního motorového vozidla a přípojně vozidla okresním úřadem, vzor osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a přípojně vozidla, formu, obsah a provedení registrační značky, druhy registračních značek a způsob jejich vydávání a nakládání s nimi, provedení tabulek s registrační značkou a způsob umístění tabulek s registrační značkou na silniční motorové vozidlo a přípojně vozidlo, postup v případě ztráty nebo zničení technického průkazu silničního motorového vozidla a přípojně vozidla, osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a přípojně vozidla nebo registrační značky.

Právo zástavní k silničnímu vozidlu

§ 8

Pokud z tohoto zákona nevyplývá jinak, platí o právu zástavním k silničnímu motorovému vozidlu a přípojně vozidlu ustanovení občanského záko-

⁵⁾ § 4 zákona č. 168/1999 Sb.

⁶⁾ Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

níku a obchodního zákoníku o zástavním právu k věcem movitým.

§ 9

(1) Žádost o zapsání zástavního práva k silničnímu motorovému vozidlu a přípojnému vozidlu podává vlastník silničního vozidla nebo zástavní věřitel se souhlasem vlastníka. Žádost musí být doložena smlouvou nebo rozhodnutím o zřízení zástavního práva k silničnímu motorovému vozidlu a přípojnému vozidlu.

(2) Okresní úřad provede zápis zástavního práva k silničnímu motorovému vozidlu a přípojnému vozidlu do technického průkazu silničního motorového vozidla a přípojného vozidla. Současně zaeviduje zástavní právo do registru silničních vozidel.

§ 10

Výmaz zápisu zástavního práva

Okresní úřad provede výmaz zástavního práva z technického průkazu na žádost vlastníka vozidla. Současně vyznačí výmaz v registru silničních vozidel. Žádost musí být doložena smlouvou nebo jiným dokladem o zániku zástavního práva k silničnímu motorovému vozidlu a přípojnému vozidlu.

Změna údajů v registru silničních vozidel

§ 11

Vlastník registrovaného silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, zástavní věřitel a další osoby, jichž se zápis v registru silničních vozidel týká, jsou povinni požádat příslušný okresní úřad o provedení zápisu změn údajů zapisovaných v registru silničních vozidel.

§ 12

Žádost o zápis změn údajů v registru silničních vozidel

(1) Žádost o zápis změn údajů zapisovaných do registru silničních vozidel jsou osoby uvedené v § 11 povinny podat do 10 pracovních dnů od vzniku skutečnosti, která zakládá změnu zapisovaného údaje.

(2) K žádosti se přikládá

- technický průkaz silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,
- osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,
- rozhodnutí okresního úřadu o schválení technické způsobilosti po provedené změně, v případě změny podstatných částí mechanismu nebo konstrukce vozidla provedené formou individuální přestavby,
- ostatní doklady osvědčující změnu zapisovaných údajů.

Vyřazení silničního vozidla z registru silničních vozidel

§ 13

(1) Okresní úřad rozhodne o vyřazení silničního motorového vozidla a přípojného vozidla z registru, pokud

- silniční motorové vozidlo a přípojný vozidlo má takové závady v technickém stavu, které bezprostředně ohrožují bezpečnost provozu na pozemních komunikacích a pro které nebylo vydáno platné osvědčení o technické způsobilosti stanicí technické kontroly a stanicí měření emisí ve lhůtě pravidelné technické prohlídky (§ 40), a pokud toto osvědčení nebylo vydáno ani ve lhůtě 6 kalendářních měsíců od termínu pravidelné technické prohlídky,
- silniční motorové vozidlo a přípojný vozidlo zaniklo,
- zaniklo pojištění odpovědnosti z provozu vozidla týkající se registrovaného vozidla a nebyla-li ve lhůtě sedmi dnů od zániku pojištění odpovědnosti z provozu vozidla uzavřena nová pojistná smlouva o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla.

(2) Okresní úřad vyřadí silniční vozidlo z registru na žádost vlastníka silničního motorového vozidla a přípojného vozidla. Žadatel předloží s žádostí o vyřazení silničního vozidla z registru i doklad o jeho likvidaci.

(3) V případech podle odstavce 1 písm. a) nebo c) rozhodne okresní úřad na žádost vlastníka silničního motorového vozidla a přípojného vozidla o dočasném vyřazení silničního vozidla z provozu na pozemních komunikacích na dobu nejdéle 12 kalendářních měsíců; v takovém případě je vlastník silničního vozidla povinen spolu se žádostí odevzdat okresnímu úřadu osvědčení o registraci silničního vozidla, tabulku s přidělenou registrační značkou a předložit technický průkaz silničního vozidla k vyznačení záznamu o jeho vyřazení z provozu na pozemních komunikacích. Okresní úřad do registru silničních vozidel zapíše údaj o počátku a konci doby, během níž je silniční vozidlo vyřazeno z provozu na pozemních komunikacích.

(4) Nejpozději před uplynutím doby dočasného vyřazení silničního vozidla je jeho vlastník povinen okresnímu úřadu doložit splnění podmínek pro provoz vozidla na pozemních komunikacích. Dnem splnění těchto podmínek okresní úřad vlastníkovu vozidla vrátí osvědčení o registraci silničního vozidla a tabulku s přidělenou registrační značkou a tyto skutečnosti vyznačí v registru vozidel. V případě marného uplynutí doby dočasného vyřazení silničního vozidla rozhodne okresní úřad o vyřazení silničního vozidla z registru.

§ 14

(1) Při vyřazení silničního motorového vozidla a přípojného vozidla z registru provede okresní úřad

- a) výmaz silničního motorového vozidla a přípojného vozidla z registru silničních vozidel,
- b) záznam do technického průkazu silničního motorového vozidla a přípojného vozidla o výmazu silničního motorového vozidla a přípojného vozidla z registru silničních vozidel.

(2) Vlastník silničního motorového vozidla a přípojného vozidla je povinen nejpozději do sedmi dnů od právní moci rozhodnutí, jedná-li se o vyřazení silničního motorového vozidla a přípojného vozidla podle § 13 odst. 1, nebo do sedmi dnů od podání žádosti, jedná-li se o vyřazení silničního motorového vozidla a přípojného vozidla podle § 13 odst. 2, odevzdat okresnímu úřadu osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, tabulku s přidělenou registrační značkou a předložit technický průkaz silničního motorového vozidla a přípojného vozidla k vyznačení záznamu o vyřazení silničního motorového vozidla a přípojného vozidla z registru. Registrační značka se okresnímu úřadu neodevzdá v případě, že bylo silniční motorové vozidlo a přípojně vozidlo vyřazeno z provozu z důvodu jeho zániku nebo odcizení.

ČÁST TŘETÍ

SCHVALOVÁNÍ SILNIČNÍCH VOZIDEL

HLAVA I

SCHVALOVÁNÍ TYPU

§ 15

(1) Výrobce nebo akreditovaný dovozce (dále jen „výrobce“), který hodlá uvádět na trh hromadně vyrobená silniční vozidla, systémy vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatné technické celky vozidla, musí mít pro vozidlo platné osvědčení o schválení technické způsobilosti typu vozidla a pro konstrukční části vozidla, systémy vozidla a samostatné technické celky vozidla platné osvědčení o homologaci.

(2) Typem silničního vozidla se rozumí vozidla jedné kategorie, která mají stejného výrobce, stejnou značku (obchodní název stanovený výrobcem) a obchodní označení vozidla a která mají podstatné koncepční a konstrukční znaky, kterými je rám nebo podlahová část. Typ silničního vozidla může zahrnovat variantu typu a verzi varianty typu vozidla.

(3) Ministerstvo zveřejňuje pro účely rozhodování o schválení typu podle kategorií vozidel technické

předpisy, technické normy a technické specifikace (dále jen „předpisová základna“) a soupis údajů a technické dokumentace (dále jen „informační dokument“), podle kterých bude typ silničního vozidla nebo systému vozidla nebo konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla schvalován.

(4) V informačním dokumentu ministerstvo vymezí, z kterých technických požadavků nebo postupů lze povolit při rozhodování o schválení typu na žádost výjimky. Výjimky nelze povolit z technických požadavků týkajících se

- a) brzd,
- b) vnějšího hluku,
- c) emise škodlivin ve výfukových plynech,
- d) odrušení vozidla a elektromagnetické kompatibility.

§ 16

Homologace typu

(1) Ministerstvo vydává osvědčení o výsledcích posouzení shody vlastností typu silničního vozidla, typu systému vozidla, typu konstrukční části vozidla nebo typu samostatného technického celku vozidla s požadavky stanovenými pro silniční vozidlo, systém vozidla, konstrukční část vozidla nebo samostatný technický celek vozidla předpisy vydanými na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána,⁷⁾ (dále jen „osvědčení o homologaci typu“).

(2) Ministerstvo může udělit oprávnění k provádění činností spojených s vydáním osvědčení o homologaci typu právnické osobě, která je technicky a stavebně vybavena k provádění ověřování a posuzování shody vlastností silničního vozidla, systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla a která zabezpečí, že fyzické osoby, které budou tyto činnosti vykonávat, jsou odborně způsobilé.

(3) Zaměstnanci osoby, která je držitelem oprávnění podle odstavce 2, jsou povinni zachovávat mlčenlivost o údajích, s nimiž se seznámí při provádění činností podle odstavce 1. Tato povinnost trvá i po skončení pracovního poměru. Povinnosti zachovávat mlčenlivost mohou být tyto osoby zproštěny pouze osobou, v jejímž zájmu tuto povinnost mají, anebo ve veřejném zájmu vedoucím zaměstnancem, a to písemně s uvedením rozsahu a účelu.

(4) Zkoušky typu požadované ministerstvem k homologaci se provádějí na náklady výrobce.

⁷⁾ Vyhláška č. 176/1960 Sb., o Dohodě o přijetí jednotných podmínek pro homologaci (ověřování shodnosti) a o vzájemném uznávání homologace výstroje a součástí motorových vozidel, ve znění sdělení č. 42/1996 Sb.

§ 17

Žádost o schválení technické způsobilosti typu

(1) O schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla, typu systému vozidla, typu konstrukční části vozidla nebo typu samostatného technického celku rozhoduje ministerstvo na základě písemné žádosti výrobce.

(2) Žádost musí obsahovat

- a) obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, jedná-li se o právnickou osobu, nebo jméno, příjmení, obchodní firmu, jde-li o podnikatele, rodné číslo, místo trvalého nebo povoleného pobytu, jedná-li se o fyzickou osobu,
- b) obchodní označení, značku (obchodní název stanovený výrobcem) a typ silničního vozidla, jeho systémů, konstrukční části nebo samostatného technického celku silničního vozidla,
- c) účel, pro který má být silniční vozidlo používáno,
- d) údaje o způsobu zajištění záručního a pozáručního servisu.

(3) Žádost musí být doložena těmito doklady:

- a) ověřenou kopií smlouvy nebo listiny o zřízení nebo založení právnické osoby nebo u právnických osob zapsaných v obchodním rejstříku výpisem z obchodního rejstříku, u fyzických osob ověřenou kopií živnostenského oprávnění,
- b) informační složkou, která obsahuje údaje, nákresy, fotografie a další doklady stanovené informačním dokumentem pro konstrukci typu silničního vozidla, typu systému vozidla, typu konstrukční části vozidla nebo typu samostatného technického celku,
- c) osvědčeními o homologaci typu systémů vozidla, konstrukčních částí a samostatných technických celků, které tvoří silniční vozidlo,
- d) návodem k obsluze silničního vozidla v českém jazyce,
- e) prohlášením o zavedení systému řízení jakosti a kontroly výroby.

(4) Dokládá-li výrobce žádost o schválení technické způsobilosti osvědčeními o homologaci typu vozidla podle § 27 odst. 2, nemusí být žádost doložena doklady uvedenými v odstavci 3 písm. a) až c) a e).

§ 18

Vícestupňové schvalování technické způsobilosti typu silničního vozidla

(1) Je-li silniční vozidlo vyráběno ve více stupních u dvou nebo více výrobců, může výrobce žádat o schválení technické způsobilosti typu vozidla postupně, v samostatných řízeních, podle stavu rozestavenosti silničního vozidla.

(2) Vícestupňové schvalování technické způsobi-

losti typu silničního vozidla lze zahájit řízením o schválení technické způsobilosti typu základního vozidla. Základním vozidlem se rozumí nedokončené silniční vozidlo, které je výrobcem identifikováno výrobní značkou, kódem vozidla nebo identifikačním číslem vozidla VIN, které zůstanou zachovány i pro následná řízení o schválení technické způsobilosti typu ve více stupních.

(3) Pro žádost o schválení technické způsobilosti typu základního vozidla platí § 17 odst. 2 a 3 obdobně. V dalších řízeních je výrobce povinen žádost doložit

- a) informační složkou, která odpovídá stavu výroby silničního vozidla a kterou nepředkládal v předchozích řízeních o schválení technické způsobilosti typu nedokončeného (rozestavěného) silničního vozidla,
- b) osvědčeními o schválení technické způsobilosti typu nedokončeného (rozestavěného) silničního vozidla v předchozích stupních.

(4) Podrobnosti vícestupňového schvalování technické způsobilosti typu stanoví prováděcí právní předpis.

§ 19

Podmínky schvalování technické způsobilosti typu

(1) Schválit technickou způsobilost typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční část vozidla nebo samostatný technický celek vozidla lze, prokáže-li žadatel

- a) že typ silničního vozidla nebo typ systému vozidla, konstrukční část vozidla nebo samostatný technický celek vozidla odpovídá údajům uvedeným v informačním dokumentu a splňuje požadavky stanovené podle předpisové základny pro typ silničního vozidla,
- b) způsobilost zajistit výrobu a účinnou kontrolu postupy, kterými se zajistí systém řízení jakosti a kontroly výroby.

(2) Za účelem rozhodnutí o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla ministerstvo

- a) ověří u výrobce na jeho náklady, že výrobce splňuje předpoklady pro shodnou výrobu, je způsobilý zajistit účinnou kontrolu této výroby a je způsobilý zajistit výrobu a kontrolu postupy stanovenými předpisovou základnou,
- b) zajistí na náklady výrobce zkoušky a kontroly silničního vozidla, a je-li to vhodné, i kontrolu montáže samostatných technických celků silničního vozidla, systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla u zkušebny pověřené ministerstvem.

(3) Ministerstvo je oprávněno neschválit technickou způsobilost typu, i když silniční vozidlo nebo sy-

stém vozidla, konstrukční část vozidla nebo samostatný technický celek vozidla a jejich výrobce splňují požadavky podle odstavce 1, v případě, že výrobek má vlastnosti, které prokazatelně znamenají vážné riziko ohrožení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích.

(4) Technická způsobilost typu systému vozidel, konstrukční části vozidel a samostatných technických celků vozidel, které byly homologovány podle § 16 a § 27 odst. 2, se neschvaluje s výjimkou hromadné montáže podle odstavce 2 písm. b). Osvědčení o schválení technické způsobilosti typu vozidla, které bylo homologováno podle § 27 odst. 2, vydá ministerstvo na základě homologačního osvědčení.

(5) V případě kladného rozhodnutí o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla vydá ministerstvo osvědčení o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla. Vzor osvědčení o schválení technické způsobilosti typu stanoví prováděcí právní předpis.

(6) Ministerstvo rozhodne o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla nejpozději ve lhůtě do 45 dnů ode dne doručení žádosti doložené předepsanými doklady. Ve zvlášť složitých případech rozhodne ministerstvo nejdéle do 60 dnů ode dne doručení žádosti doložené předepsanými doklady.

(7) Ministerstvo může udělit oprávnění k provádění zkoušek a kontrol pro účely rozhodování o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla, systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla osobě, která splňuje podmínky stanovené v § 16 odst. 2 a 3, (dále jen „oprávněná zkušebna“).

(8) Podrobnosti o schvalování technické způsobilosti typu stanoví prováděcí právní předpis.

§ 20

Rozhodnutí o schválení technické způsobilosti typu

(1) Ministerstvo v rozhodnutí o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla uvede

- a) obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, je-li žadatelem právnická osoba, nebo jméno, příjmení, obchodní firmu, rodné číslo, místo trvalého nebo povoleného pobytu, je-li žadatelem fyzická osoba,
- b) obchodní název, značku (obchodní název stanovený výrobcem), typ silničního vozidla a obchodní označení,
- c) účel, pro který má být silniční vozidlo používáno,
- d) způsob zajištění záručního a pozáručního servisu silničního vozidla,

e) podmínky pro výrobu silničního vozidla,

f) výjimky z technických podmínek podle tohoto zákona (§ 15 odst. 3 a 4).

(2) V rozhodnutí o schválení technické způsobilosti typu systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla ministerstvo uvede údaje uvedené v odstavci 1 písm. a), b), d), e) a f) a stanoví podmínky pro jejich použití a podmínky jejich montáže na vozidlo.

§ 21

Změna rozhodnutí o schválení technické způsobilosti typu

(1) Držitel osvědčení o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla je povinen oznámit ministerstvu každou změnu týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla, na jejichž základě bylo rozhodnuto o schválení typu, a předložit o nich doklady.

(2) Ministerstvo po posouzení změn údajů a dokladů rozhodne o změně rozhodnutí o schválení typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla. Pokud rozhodnutí o změně vyžaduje provedení nových zkoušek a kontrol, zajistí ministerstvo tyto zkoušky a kontroly na náklady výrobce u pověřené zkušebny. Rozhodnutí ministerstvo provede do 30 dnů po oznámení změny.

§ 22

Odnětí osvědčení o schválení technické způsobilosti typu

(1) Ministerstvo rozhodne o odnětí osvědčení o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla, jestliže

- a) držitel osvědčení o schválení technické způsobilosti typu přestal splňovat některou z podmínek, na jejichž základě bylo uděleno osvědčení o schválení typu,
- b) neplní povinnosti stanovené tímto zákonem nebo rozhodnutím o udělení osvědčení o schválení technické způsobilosti typu,
- c) to vyžaduje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích.

(2) Ministerstvo odejme osvědčení o schválení technické způsobilosti typu, jestliže o to držitel osvědčení požádal.

§ 23

Pozbytí platnosti osvědčení o schválení technické způsobilosti typu

Osvědčení o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla pozbývá platnosti

- a) uplynutím doby, na kterou bylo osvědčení o schválení technické způsobilosti typu uděleno,
- b) dnem zániku právnické osoby, která je držitelem osvědčení o schválení technické způsobilosti typu,
- c) uplynutím 30 dnů od úmrtí fyzické osoby, které bylo osvědčení o schválení technické způsobilosti typu uděleno,
- d) dnem, kdy rozhodnutí ministerstva o odnětí osvědčení o schválení technické způsobilosti typu nabylo právní moci.

Povinnosti výrobce

§ 24

(1) Výrobce je povinen pro účely rozhodování o homologaci typu na požádání poskytnout ministerstvu silniční vozidlo, jeho systém, konstrukční část nebo samostatný technický celek k ověření technických požadavků.

(2) Každý výrobce, který je držitelem osvědčení o homologaci typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla, je povinen

- a) uvádět na trh silniční vozidla nebo systémy vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatné technické celky vozidla, které odpovídají typu, pro který bylo uděleno osvědčení o homologaci typu,
- b) zajistit výrobu a účinnou kontrolu postupy, kterými se zajistí systém řízení jakosti a kontroly výroby,
- c) zajistit provádění zkoušek vyrobených silničních vozidel nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla na zkušebním zařízení určeném pro ověřování shodnosti každého vyrobeného silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla s vydaným osvědčením o homologaci typu,
- d) zajistit, aby výsledky zkoušek byly zaznamenávány do zkušebních knih a aby záznamy o zkouškách byly dostupné po dobu stanovenou ministerstvem, nejdéle však po dobu 10 let,
- e) zajistit, aby pro každý typ byly prováděny nejméně zkoušky požadované předpisovou základnou, a analyzovat jejich výsledky,
- f) zajistit, aby po každé zkoušce vzorků nebo zkušebních dílů, při které se prokáže neshodnost s vy-

daným osvědčením o homologaci typu, byla přijata opatření k obnovení shodnosti příslušné výroby,

- g) na výzvu ministerstva poskytnout ministerstvu silniční vozidlo, systémy vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatné technické celky vozidla pro ověření trvání podmínek pro udělení osvědčení o homologaci typu a umožnit ministerstvu jejich ověření a poskytnout potřebné informace pro toto ověření; po ukončení zkoušek bude vozidlo nebo jeho část vráceno výrobcí, pokud nebude dohodnuto jinak (například po destrukčních zkouškách),
 - h) sledovat jím vyrobená silniční vozidla nebo systémy vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatné technické celky vozidla v provozu a na základě analýz poruch silničních vozidel nebo jejich systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků činit opatření pro udržení jejich technické způsobilosti,
 - i) umožnit ministerstvu pravidelné ověřování kontrolních postupů užívaných výrobcem pro zajištění shodnosti,
 - j) umožnit ministerstvu kontrolu výroby a předložit kontrolující osobě zkušební knihy, záznamy o výrobě a umožnit jí odebrání vzorků ke zkoušení,
 - k) zajistit náhradní díly nejméně po dobu pěti let po ukončení výroby nebo dovozu,
 - l) poskytnout každému na vyžádání informace nezbytné k provozování silničního vozidla a informace o technických údajích silničního vozidla z doby jeho prvního uvedení do provozu.
- (3) Každý výrobce, který je držitelem osvědčení o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla, je povinen
- a) uvádět na trh silniční vozidla nebo systémy vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatné technické celky vozidla, které odpovídají typu, pro který bylo uděleno osvědčení o schválení typu,
 - b) opatřit silniční vozidlo identifikačním číslem silničního vozidla (VIN),
 - c) zajistit výrobu a účinnou kontrolu postupy, kterými se zajistí systém řízení jakosti a kontroly výroby,
 - d) zajistit, aby pro každý typ byly prováděny nejméně zkoušky požadované předpisovou základnou, a analyzovat jejich výsledky,
 - e) zajistit, aby po každé zkoušce vzorků nebo zkušebních dílů, při které se prokáže neshodnost se schváleným typem, byla přijata opatření k obnovení shodnosti příslušné výroby,
 - f) na výzvu ministerstva poskytnout ministerstvu

silniční vozidlo, systémy vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatné technické celky vozidla pro ověření trvání podmínek pro udělení osvědčení o schválení typu a umožnit ministerstvu jejich ověření a poskytnout potřebné informace pro toto ověření,

- g) sledovat jím vyrobená silniční vozidla nebo systémy vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatné technické celky vozidla v provozu a na základě analýz poruch silničních vozidel nebo jejich systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků činit opatření pro udržení jejich technické způsobilosti,
- h) zajistit náhradní díly nejméně po dobu pěti let po ukončení výroby nebo dovozu,
- i) poskytnout každému na vyžádání informace nezbytné k provozování silničního vozidla a informace o technických údajích silničního vozidla z doby jeho prvního uvedení do provozu.

(4) Povinnosti výrobců podle odstavců 1 až 3 se nevztahují na výrobce silničních vozidel, jejichž technická způsobilost typu byla schválena podle § 19, nebo homologovaných podle § 27 a výrobce systému vozidla, konstrukčních částí vozidla a samostatného technického celku vozidla homologovaných podle § 19 nebo § 27, s výjimkou hromadné montáže podle § 19 odst. 2 písm. b).

§ 25

(1) Pro silniční vozidla určená k uvedení na trh v České republice, která podléhají registraci podle tohoto zákona, vystaví výrobce technický průkaz silničního vozidla, vyznačí v něm údaje o shodě se schváleným typem silničního vozidla a technický popis vozidla. U silničních vozidel, která nepodléhají registraci vydá výrobce technické osvědčení silničního vozidla.

(2) Výrobce konstrukční části nebo samostatného technického celku je povinen na každou vyrobenou konstrukční část nebo samostatný technický celek vyrobené ve shodě se schváleným typem umístit označení obchodního názvu nebo značky nebo typové značky nebo čísla, pokud to vyžaduje prováděcí právní předpis.

§ 26

Dohled nad výrobou

(1) Ministerstvo provádí dohled nad výrobou silničních vozidel, systémů vozidel, konstrukčních částí vozidel nebo samostatných technických celků vozidel, pro které ministerstvo vydalo osvědčení o homologaci typu. Zjistí-li, že výrobce porušuje při výrobě povinnosti stanovené tímto zákonem a osvědčením o homo-

logaci typu, je oprávněno podle povahy zjištěných nedostatků uložit výrobcí způsob a lhůtu k odstranění těchto nedostatků a jejich příčin. Ostatní práva a povinnosti při výkonu dohledu nad výrobou stanoví zvláštní právní předpis.⁸⁾

(2) Může-li být bezprostředně ohrožen život nebo zdraví osob nebo bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, je ministerstvo oprávněno okamžitě pozastavit výrobu, zadržet osvědčení o homologaci typu silničního vozidla nebo systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku. Na vydání tohoto opatření se nevztahují obecné předpisy o správním řízení. Ministerstvo zahájí do 10 dnů ode dne zadržení osvědčení o schválení technické způsobilosti typu řízení ve věci odejmutí osvědčení o schválení technické způsobilosti typu.

§ 27

Uznání osvědčení o schválení typu silničního vozidla vydaného jiným státem

(1) Ministerstvo uzná platné osvědčení o homologaci typu, systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla vydaného jiným státem na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána.⁷⁾

(2) Ministerstvo uzná osvědčení o homologaci typu silničního vozidla, typu systému vozidla, typu konstrukční části vozidla a typu samostatného technického celku vozidla, které bylo vydáno státem Evropské unie podle předpisů vydaných Evropským společenstvím, (dále jen „osvědčení o homologaci typu ES“).

(3) Na základě písemné žádosti výrobce o schválení technické způsobilosti typu ministerstvo uzná osvědčení o schválení typu silničního vozidla, které bylo vydáno státem Evropské unie podle předpisů platných v daném státě, v případě, že vozidlo splňuje technické podmínky stanovené tímto zákonem, a vydá rozhodnutí o schválení technické způsobilosti typu.

(4) Pro uznávání osvědčení o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla platí část třetí, s výjimkou § 16, § 17 odst. 3 písm. b) a e), § 19 odst. 2 a odst. 6 a § 24.

§ 28

Silniční vozidla vyráběná v malých sériích

(1) Ministerstvo může na základě písemné žádosti výrobce, který hodlá hromadně vyrábět silniční vozidla v malé sérii, rozhodnout o povolení výjimky z informačního dokumentu stanoveného pro schvalování typu silničního motorového vozidla. Na náležitosti žádosti se vztahuje ustanovení § 17 odst. 2 a 3.

⁸⁾ Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

Kromě toho musí žádost obsahovat, jaká výjimka má být povolena, a její odůvodnění.

(2) Malou sérií hromadné výroby se rozumí výroba nebo dovoz nejvýše 500 kusů silničních vozidel vyrobených nebo dovezených v průběhu jednoho kalendářního roku.

HLAVA II

SCHVALOVÁNÍ TECHNICKÉ ZPŮSOBILOSTI JEDNOTLIVĚ VYROBENÉHO SILNIČNÍHO VOZIDLA

§ 29

(1) Výrobou jednotlivého silničního vozidla se rozumí výroba nejvýše pěti kusů jednoho typu silničního vozidla podle vlastní konstrukce nebo s využitím systému vozidla, konstrukční části vozidla a samostatného technického celku vozidla, na něž byla vydána rozhodnutí o schválení typu.

(2) O povolení výroby jednotlivého silničního motorového vozidla musí výrobce předem písemně požádat okresní úřad. Příslušným k vydání povolení je okresní úřad, v jehož územním obvodu má výrobce sídlo nebo bydliště nebo místo podnikání, liší-li se od bydliště.

(3) V informačním dokumentu ministerstvo vymezí, z kterých technických požadavků nebo postupů lze povolit při rozhodování o schvalování technické způsobilosti jednotlivě vyrobeného silničního vozidla výjimky. Výjimky nelze povolit z technických požadavků týkajících se

- a) brzd,
- b) vnějšího hluku,
- c) emise škodlivin ve výfukových plynech,
- d) odrušení vozidla a elektromagnetické kompatibility.

§ 30

Žádost o povolení výroby jednotlivého silničního vozidla

(1) Žádost výrobce o povolení výroby jednotlivého silničního vozidla musí obsahovat

- a) obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, je-li žadatelem právnická osoba, nebo jméno, příjmení, obchodní firmu, jde-li o podnikatele, rodné číslo, místo trvalého nebo povoleného pobytu, je-li žadatelem fyzická osoba,
- b) druh a kategorii silničního vozidla,
- c) účel, pro který má být silniční vozidlo používáno,
- d) způsob zajištění záručního a pozáručního servisu.

(2) Žádost musí být doložena těmito doklady:

- a) ověřenou kopií smlouvy nebo listiny o zřízení nebo založení právnické osoby nebo u právnických osob zapsaných v obchodním rejstříku vý-

pisem z obchodního rejstříku, u fyzických osob podnikatelů ověřenou kopií živnostenského oprávnění,

- b) technickým popisem silničního vozidla v rozsahu údajů uváděných v technickém průkazu vozidla, včetně údajů o předpokládaných provozních, jízdních a dynamických vlastnostech,
- c) nákresem sestavy silničního vozidla s uvedením rozměrů a hmotností,
- d) návodem k údržbě a obsluze vozidla v českém jazyce,
- e) osvědčeními o schválení typu systémů vozidla, konstrukčních částí a samostatných technických celků vozidla, které tvoří silniční vozidlo, nebo technickým protokolem.

Rozhodnutí o technické způsobilosti jednotlivě vyrobeného silničního vozidla

§ 31

(1) Technickou způsobilost jednotlivě vyrobeného silničního vozidla schvaluje okresní úřad, který vydal povolení k výrobě jednotlivého silničního motorového vozidla. Okresní úřad rozhodne na základě posouzení shody vlastností jednotlivě vyrobeného silničního vozidla s požadavky stanovenými prováděcím právním předpisem. Okresní úřad může uložit provedení zkoušek jednotlivě vyrobeného silničního vozidla na náklady výrobce.

(2) Na žádost o schválení technické způsobilosti jednotlivě vyrobeného silničního vozidla se vztahuje § 30. K žádosti musí být dále přiložen technický protokol vydaný zkušební stanicí. Technickým protokolem se dokládá splnění podmínek uložených v rozhodnutí o povolení výroby a splnění technických požadavků stanovených prováděcím právním předpisem.

(3) Okresní úřad rozhodne nejpozději ve lhůtě do 60 dnů ode dne doručení písemné žádosti výrobce doložené předepsanými doklady.

§ 32

Okresní úřad v rozhodnutí o technické způsobilosti jednotlivě vyrobeného silničního vozidla uvede

- a) obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, je-li žadatelem právnická osoba, nebo jméno, příjmení, obchodní firmu, jde-li o podnikatele, rodné číslo, místo trvalého nebo povoleného pobytu, je-li žadatelem fyzická osoba,
- b) druh a kategorii silničního vozidla,
- c) účel, pro který má být silniční vozidlo používáno,
- d) způsob zajištění záručního a pozáručního servisu silničního vozidla.

§ 33

(1) V případě kladného rozhodnutí o schválení technické způsobilosti jednotlivě vyrobeného silnič-

ního vozidla vydá okresní úřad technický průkaz silničního vozidla, jedná-li se o silniční vozidlo, které podléhá registraci. U silničních vozidel, která nepodléhají registraci, vydá okresní úřad technické osvědčení silničního vozidla.

(2) Vzor technického průkazu a technického osvědčení silničního vozidla stanoví prováděcí právní předpis.

HLAVA III TECHNICKÁ ZPŮSOBILOST JEDNOTLIVĚ DOVEZENÉHO SILNIČNÍHO VOZIDLA

§ 34

(1) Technickou způsobilost jednotlivě dovezeného silničního vozidla schvaluje okresní úřad na základě písemné žádosti. Příslušným je okresní úřad, v jehož územním obvodu má žadatel pobyt nebo sídlo.

(2) Žádost o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného silničního vozidla musí obsahovat

- obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, je-li žadatelem právnická osoba, nebo jméno, příjmení, obchodní firmu, jde-li o podnikatele, rodné číslo, místo trvalého nebo povoleného pobytu, je-li žadatelem fyzická osoba,
- druh a kategorii silničního vozidla, výrobce silničního vozidla, značku (obchodní název stanovený výrobcem), typ vozidla a obchodní označení vozidla,
- účel, pro který má být silniční vozidlo používáno.

(3) Žádost musí být doložena těmito doklady:

- osvědčením o schválení technické způsobilosti silničního motorového vozidla vydaným jiným státem nebo jeho ověřenou kopií,
- dokladem o vyřazení silničního vozidla z registru jiného státu, jedná-li se o vozidlo, které již bylo registrováno v jiném státě,
- protokolem o evidenční kontrole, jedná-li se o vozidlo, které již bylo registrováno v jiném státě,
- technickým protokolem vydaným zkušební stanicí, jedná-li se o vozidlo, které nebylo registrováno v jiném státě, nebo vozidlo, od jehož první registrace v jiném státě neuplynula doba delší než pět let,
- technickým protokolem vydaným pověřenou zkušební stanicí, jedná-li se o vozidlo, které bylo dovezeno ze státu Evropské unie a od jehož první registrace v tomto státě uplynula doba delší než pět let,
- návodem k údržbě a obsluze vozidla v českém jazyce.

§ 35

(1) Okresní úřad rozhodne o schválení technické

způsobilosti jednotlivě dovezeného silničního vozidla, jestliže žadatel prokáže, že

- pro silniční vozidlo bylo uděleno osvědčení o homologaci typu ES,
- na silničním vozidle nebyly provedeny žádné konstrukční změny,
- údaje v předložených dokladech k žádosti odpovídají skutečnosti zjištěné protokolem o evidenční kontrole.

(2) Okresní úřad rozhodne o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného silničního vozidla, u něhož není prokázáno udělení osvědčení o homologaci typu ES a

- které nebylo dosud registrováno, nebo
- od jehož první registrace v jiném státě neuplynula doba delší než pět let,

na základě technického protokolu vydaného zkušební stanicí. Zkušební stanice vydá technický protokol, splňuje-li vozidlo technické požadavky stanovené právním předpisem nebo mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána, a které byly platné pro danou kategorii vozidla v České republice v době výroby vozidla.

(3) Okresní úřad rozhodne nejpozději ve lhůtě do 30 dnů ode dne doručení písemné žádosti doložené předepsanými doklady.

(4) V případě kladného rozhodnutí o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného silničního vozidla vydá okresní úřad technický průkaz silničního vozidla, jedná-li se o silniční vozidlo, které podléhá registraci. U silničních vozidel, která nepodléhají registraci, vydá okresní úřad technické osvědčení silničního vozidla.

(5) V informačním dokumentu může ministerstvo vymezit, z kterých technických požadavků nebo postupů lze povolit při rozhodování o schvalování technické způsobilosti jednotlivě dovezeného silničního vozidla na žádost výjimky. Výjimky nelze povolit z technických požadavků týkajících se

- brzd,
- vnějšího hluku,
- emise škodlivin ve výfukových plynech,
- odrušení vozidla a elektromagnetické kompatibilitu.

ČÁST ČTVRTÁ VOZIDLO V PROVOZU

HLAVA I SILNIČNÍ VOZIDLO V PROVOZU

§ 36

(1) Na pozemních komunikacích lze provozovat pouze takové silniční vozidlo, které je technicky způ-

sobilé k provozu na pozemních komunikacích podle tohoto zákona.

(2) Pro zkušební provoz může být na pozemních komunikacích provozováno silniční vozidlo jen na základě povolení vydaného ministerstvem po ověření podmínek stanovených prováděcím právním předpisem.

(3) Historické vozidlo lze provozovat na pozemních komunikacích jen na základě registračního průkazu historického vozidla a se zvláštní registrační značkou pro historické vozidlo. Sportovní vozidlo lze provozovat jen na základě povolení vydaného ministerstvem. Způsob a podmínky registrace a další podrobnosti o provozu historického a sportovního vozidla stanoví prováděcí právní předpis.

(4) Provozovatel silničního vozidla je povinen udržovat vozidlo v řádném technickém stavu podle pokynů pro obsluhu a údržbu stanovených výrobcem.

(5) Technický stav silničních vozidel v provozu na pozemních komunikacích je oprávněna v rámci dohledu na bezpečnost silničního provozu kontrolovat Policie České republiky podle zvláštního zákona.⁹⁾

§ 37

Technicky nezpůsobilé silniční vozidlo k provozu

Silniční vozidlo je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích, pokud

- pro závady v technickém stavu bezprostředně ohrožuje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích,
- poškozuje životní prostředí nad míru stanovenou prováděcím právním předpisem,
- provozovatel vozidla neprokáže jeho technickou způsobilost k provozu na pozemních komunikacích způsobem stanoveným tímto zákonem,
- byly na vozidle provedeny neschválené změny anebo zásahy do identifikátorů vozidla, například VIN.

§ 38

Silniční motorová vozidla a jejich přípojná vozidla v provozu

(1) Provozovatel silničního motorového vozidla a přípojného vozidla nesmí provozovat na pozemních komunikacích vozidlo,

- které je technicky nezpůsobilé k provozu,
- které není zaregistrováno v registru silničních vozidel v České republice nebo v registru silničních vozidel jiného státu,

- které není opatřeno registrační značkou nebo registrační značkou jiného státu,
- k němuž není sjednáno pojištění odpovědnosti z provozu vozidla,⁵⁾
- které nemá platné osvědčení o technické způsobilosti vydané stanicí měření emisí a stanicí technické kontroly,
- které nemá identifikační údaje v souladu s údaji uvedenými v registru silničních vozidel.

(2) Provozovatel silničního motorového vozidla a přípojného vozidla musí při jízdě do zahraničí umístit na silničním motorovém vozidle mezinárodní rozlišovací značku České republiky. Mezinárodní rozlišovací značka České republiky obsahuje označení CZ.

§ 39

Provozovatel silničního vozidla je na svůj náklad povinen přistavit silniční vozidlo k pravidelné technické prohlídce a silniční motorové vozidlo i k pravidelnému měření emisí ve lhůtách stanovených tímto zákonem.

§ 40

Pravidelné technické prohlídky

(1) Provozovatel silničního vozidla přistaví k technické prohlídce

- osobní automobil, nákladní automobil, jehož přípustná hmotnost nepřevyšuje 3 500 kg, motocykl, přípojně vozidlo, jehož přípustná hmotnost nepřevyšuje 3 500 kg, kromě nebrzděného přívěsu, jehož přípustná hmotnost nepřevyšuje 750 kg, nejpozději ve lhůtě čtyř let po prvním zápisu silničního vozidla do registru silničních vozidel (dále jen „zaregistrování silničního vozidla“) a potom pravidelně nejpozději ve lhůtách dvou let,
- nákladní automobil, jehož přípustná hmotnost převyšuje 3 500 kg, speciální automobil, autobus, silniční vozidlo s právem přednosti v jízdě, cvičné silniční vozidlo autoškoly, vozidlo taxislužby, vozidlo půjčovny automobilů určené k nájmu, kromě nebrzděného přívěsu, jehož přípustná hmotnost nepřevyšuje 750 kg, přípojně vozidlo, jehož přípustná hmotnost převyšuje 3 500 kg, nejpozději ve lhůtě jednoho roku po zaregistrování silničního vozidla a potom pravidelně nejpozději v jednoročních lhůtách,
- nebrzděný přívěs, jehož přípustná hmotnost nepřevyšuje 750 kg, motocykl, jehož zdvihový objem pístového spalovacího motoru pohonu silničního vozidla nepřevyšuje 50 cm³ nebo jehož nejvyšší konstrukční rychlost nepřevyšuje 50 km.h⁻¹, s výjimkou motocyklu opatřeného šlapadly, nej-

⁹⁾ Zákon č. 12/1997 Sb., o bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

později ve lhůtě šest let po zaregistrování silničního vozidla a potom pravidelně nejpozději ve lhůtách čtyř let.

(2) Provozovatel dovezeného silničního vozidla, které bylo registrováno v zahraničí, přistaví silniční vozidlo k technické prohlídce před registrací silničního vozidla v České republice a potom pravidelně nejpozději ve lhůtách stanovených v odstavci 1 podle druhu silničních vozidel, s výjimkou silničního vozidla uvedeného v odstavci 1 písm. a), které přistaví provozovatel silničního vozidla po první technické prohlídce pravidelně nejpozději ve lhůtách dvou let.

§ 41

Pravidelné měření emisí

Provozovatel silničního motorového vozidla uvedeného v § 40, s výjimkou motocyklu, jehož provozní hmotnost je nižší než 400 kg, a elektromobilu přistaví toto silniční vozidlo k pravidelnému měření emisí jeden měsíc před ukončením platnosti technické prohlídky ve lhůtách stanovených pro jeho pravidelnou technickou prohlídku.

§ 42

Lhůta pro přistavení silničního vozidla k pravidelné technické prohlídce a k pravidelnému měření emisí se počítá ode dne zaregistrování silničního vozidla u příslušného okresního úřadu a potom vždy ode dne provedení pravidelné technické prohlídky zapsané v technickém průkazu silničního motorového vozidla a pravidelného měření emisí zapsaného v osvědčení o měření emisí nebo ode dne zákonem stanovené povinnosti přistavit vozidlo k pravidelné technické prohlídce a pravidelnému měření emisí.

Měření emisí

§ 43

Měřením emisí se rozumí kontrola technického stavu částí silničního motorového vozidla, motoru a příslušenství ovlivňujícího tvorbu škodlivých emisí ve výfukových plynech, změření hodnot parametrů a vlastností popisujících emisní chování silničního motorového vozidla, jejich seřízení a případné odstranění zjištěných závad.

§ 44

(1) Kontrolou technického stavu částí silničního motorového vozidla, motoru a příslušenství ovlivňujícího tvorbu škodlivých emisí ve výfukových plynech, se u silničních motorových vozidel se zážehovými motory s neřízenými emisními systémy, včetně systémů s neřízenými katalyzátory, rozumí

- a) kontrola stavu skupin a dílů ovlivňujících emisi výfukových plynů a znečišťování prostředí,

- b) kontrola parametrů základního seřízení motoru zahřátého na provozní teplotu při volnoběhu a při zvýšených otáčkách, včetně měření obsahu oxidu uhelnatého ve výfukovém plynu při současném měření obsahu nespálených uhlovodíků.

(2) Kontrolou technického stavu částí silničního motorového vozidla, motoru a příslušenství ovlivňujícího tvorbu škodlivých emisí ve výfukových plynech u silničních vozidel se zážehovými motory s řízenými katalytickými systémy se rozumí

- a) kontrola stavu skupin a dílů ovlivňujících emisi výfukových plynů a znečišťování prostředí,
- b) kontrola funkce řídicího systému motoru,
- c) kontrola obsahu oxidu uhelnatého ve výfukovém plynu při volnoběhu a při zvýšených otáčkách a kontrola hodnoty součinitele přebytku vzduchu lambda ve zvýšených otáčkách u motoru zahřátého na provozní teplotu.

(3) Kontrolou technického stavu částí silničního motorového vozidla, motoru a příslušenství ovlivňujícího tvorbu škodlivých emisí ve výfukových plynech se u silničních motorových vozidel se zážehovými motory s řízenými katalytickými systémy a systémem palubní diagnostiky EOBD rozumí

- a) kontrola stavu skupin a dílů ovlivňujících emisi výfukových plynů a znečišťování prostředí,
- b) kontrola funkce řídicího systému EOBD,
- c) kontrola obsahu oxidu uhelnatého ve výfukovém plynu při volnoběhu a při zvýšených otáčkách a kontrola hodnoty součinitele přebytku vzduchu lambda ve zvýšených otáčkách u motoru zahřátého na provozní teplotu.

(4) Kontrolou technického stavu částí silničního motorového vozidla, motoru a příslušenství ovlivňujícího tvorbu škodlivých emisí ve výfukových plynech se u silničních vozidel se vznětovými motory rozumí

- a) kontrola stavu skupin a dílů ovlivňujících emisi výfukových plynů a znečišťování prostředí,
- b) kontrola seřízení motoru zahřátého na provozní teplotu, zejména volnoběžných a maximálních otáček; u motorů s řízeným emisním systémem i kontrola funkce řídicího systému motoru,
- c) změření kouřivosti metodou volné akcelerace.

(5) Před měřením emisí se kontrolují doklady registrovaného vozidla a osvědčení o měření emisí. Ověřují se identifikační údaje vozidla a motoru, homologační štítky a správnost údajů o měření emisí.

(6) Měření emisí se provádí pomocí metod a použitím přístrojů a zařízení stanovených prováděcím právním předpisem. Přístroje pro měření emisí, stanovené prováděcím právním předpisem, schvaluje ministerstvo na základě zkoušek provedených pověřenou zkušebnou. Přístroje musí být metrologicky navázány.

§ 45

Hodnocení a vyznačování měření emisí

(1) Stanice měření emisí při měření emisí silničního motorového vozidla hodnotí, zda části silničního motorového vozidla, motoru a příslušenství ovlivňující tvorbu škodlivých emisí jsou úplně, nepoškozené, funkční a bez zjevných vad a zda hodnoty parametrů a vlastností emisního chování silničního vozidla po provedeném měření emisí a i po případném seřízení a odstranění zjištěných závad nepřekračují limity stanovené prováděcím právním předpisem.

(2) O provedeném měření emisí vyhotoví stanice měření emisí protokol o měření emisí silničního motorového vozidla a předá jej provozovateli vozidla.

(3) Stanice měření emisí v případě kladného výsledku měření emisí vystaví provozovateli silničního motorového vozidla osvědčení o měření emisí, vyznačí v něm kladný výsledek měření emisí a na zadní tabulku registrační značky umístí kontrolní nálepkou s vyznačením měsíce a roku příštího měření emisí.

(4) Osvědčení o měření emisí je přílohou technického průkazu silničního vozidla, která obsahuje

- a) identifikační údaje o silničním motorovém vozidle a jeho motoru, jen v případě změny,
- b) hodnoty základního seřízení a limity parametrů emisního chování motoru,
- c) datum příštího měření emisí.

(5) Jestliže hodnoty parametrů a vlastností emisního chování silničního motorového vozidla po provedeném měření emisí překračují limity stanovené výrobcem a prováděcím právním předpisem, je silniční motorové vozidlo technicky nezpůsobilé k dalšímu provozu na pozemních komunikacích (§ 37). Stanice měření emisí odstraní kontrolní nálepkou z tabulky registrační značky silničního vozidla.

(6) Druhy přístrojů, způsob metrologického zajištění, postup při vyznačování měření emisí, vzor provedení osvědčení o měření emisí a provedení kontrolní nálepky, způsob hodnocení technického stavu částí silničního motorového vozidla, motoru a příslušenství při měření emisí stanoví prováděcí právní předpis.

§ 46

(1) Provozovatel silničního motorového vozidla je povinen předložit osvědčení o měření emisí

- a) stanici měření emisí při pravidelném měření emisí,
- b) stanici technické kontroly před pravidelnou technickou prohlídkou silničního motorového vozidla.

(2) Řidič silničního motorového vozidla je oprávněn být přítomen při měření emisí ve stanici měření emisí.

§ 47

Technická prohlídka

(1) Technickou prohlídkou silničního vozidla se rozumí kontrola technického stavu, činnosti ústrojí a zařízení silničního vozidla.

(2) Kontrolou technického stavu silničního vozidla se rozumí kontrola

- a) brzdové soustavy,
- b) řízení,
- c) náprav, kol, pneumatik, pérování, hřídelů, kloubů,
- d) podvozku a karoserie,
- e) světelných zařízení a světelné signalizace,
- f) ostatního ústrojí a zařízení, zejména elektrického zařízení a vedení, rychloměru a tachografu, palivové soustavy, těsnosti motoru a převodovky, spojky, řazení rychlostních stupňů, vytápění a větracího systému, spojovacího zařízení, výfukové soustavy, odrušení, hluku,
- g) předepsané a zvláštní vybavy.

(3) Při zahájení technické prohlídky musí být u silničního motorového vozidla předložen protokol o měření emisí s kladným výsledkem a na zadní tabulce registrační značky musí být umístěna kontrolní nálepkou s vyznačením doby platnosti provedeného měření.

(4) Přístroje pro provádění technické prohlídky stanovené prováděcím právním předpisem schvaluje ministerstvo na základě zkoušek provedených pověřenou zkušebnou. Přístroje musí být metrologicky ověřeny a navázány.

(5) Řidič silničního motorového vozidla je oprávněn být přítomen při technické prohlídce ve stanici technické kontroly.

**Hodnocení technického stavu
a technické způsobilosti
silničního motorového vozidla
k provozu a vyznačení výsledku technické prohlídky**

§ 48

(1) Stanice technické kontroly při technické prohlídce silničního vozidla zjišťuje, zda technický stav a činnost ústrojí a částí vozidla je bez závad nebo má závady porovnáním skutečného technického stavu vozidla s podmínkami stanovenými pro technický stav vozidla tímto zákonem a prováděcím právním předpisem.

(2) Stanice technické kontroly nesmí při pravidelné technické prohlídce seřizovat a opravovat silniční vozidlo, s výjimkou jednoduchého seřízení světlometů, pokud to umožňuje stav a přístupnost seřizovacích prvků.

(3) O provedení pravidelné technické prohlídky

silničního vozidla vyhotoví stanice technické kontroly protokol o technické prohlídce, předá jej provozovateli vozidla a výsledek technické prohlídky vozidla oznámí příslušnému okresnímu úřadu.

(4) Rozsah a způsob provádění pravidelných technických prohlídek, technické podmínky pro hodnocení výsledku technické prohlídky, způsob vyznačování provedení technických prohlídek stanoví prováděcí právní předpis.

§ 49

Technickou prohlídkou silničního vozidla ve stanici technické kontroly mohou být zjištěny tyto stupně závad na technickém stavu vozidla, jeho ústrojí a částech:

- a) lehká závada, která nemá vliv na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích,
- b) vážná závada, která ovlivňuje provozní vlastnosti vozidla a nepříznivě působí na životní prostředí, ale neohrožuje bezprostředně bezpečnost jízdy vozidla nebo provoz na pozemních komunikacích,
- c) nebezpečná závada, která bezprostředně ohrožuje bezpečnost jízdy silničního vozidla nebo provoz na pozemních komunikacích.

§ 50

(1) Silniční vozidlo je technicky způsobilé k provozu na pozemních komunikacích, pokud technickou prohlídkou silničního vozidla, jeho ústrojí a částí nebyly zjištěny žádné závady nebo jen lehké závady.

(2) Stanice technické kontroly vyznačí zápisem do technického průkazu vozidla den, měsíc a rok provedení pravidelné technické prohlídky silničního vozidla. Na zadní tabulku registrační značky silničního vozidla umístí stanice technické kontroly kontrolní nálepkou o kontrole technické způsobilosti silničního vozidla s vyznačením měsíce a roku příští pravidelné technické prohlídky silničního vozidla.

§ 51

(1) Zjistí-li se technickou prohlídkou silničního vozidla vážná závada, je vozidlo technicky způsobilé k provozu pouze na dobu 30 dnů ode dne vyznačení zápisu výsledku technické prohlídky silničního vozidla v technickém průkazu vozidla. Provozovatel silničního vozidla je povinen v této lhůtě přistavit silniční vozidlo s odstraněnou vážnou závadou té stanici technické kontroly, která zjistila tuto vážnou závadu, k provedení prohlídky způsobu odstranění vážné závady.

(2) Při zjištění vážné závady platí pro postup stanice technické kontroly § 50 odst. 2 obdobně.

(3) Pokud provozovatel silničního vozidla nepostupuje způsobem uvedeným v odstavci 1 nebo bude-li při prohlídce způsobu odstranění vážné závady zjiště-

na tato závada opakovaně, je vozidlo technicky nezpůsobilé k provozu (§ 37) a nesmí být v provozu používáno. Provozovatel je povinen zajistit na vlastní náklad jeho odtažení ze stanice technické kontroly.

§ 52

(1) Pokud je technickou prohlídkou silničního vozidla zjištěna nebezpečná závada, je vozidlo technicky nezpůsobilé k provozu a nesmí být používáno v provozu. Provozovatel je povinen zajistit na vlastní náklad

- a) odtažení vozidla ze stanice technické kontroly,
- b) odstranění nebezpečné závady,
- c) přistavení silničního vozidla k opakované technické prohlídce.

(2) Stanice technické kontroly při zjištění nebezpečné závady odstraní kontrolní nálepkou o technické způsobilosti silničního vozidla ze zadní tabulky registrační značky a provede zápis o výsledku technické prohlídky silničního vozidla v technickém průkazu vozidla.

(3) Pokud provozovatel silničního vozidla přistaví silniční vozidlo s odstraněnou nebezpečnou závadou stanici technické kontroly, která zjistila tuto nebezpečnou závadu, ve lhůtě do 30 kalendářních dnů od jejího zjištění, provede stanice technické kontroly pouze kontrolu odstranění nebezpečné závady.

§ 53

(1) Výrobu a distribuci tiskopisů protokolů o technické prohlídce vozidla, kontrolních nálepek technické způsobilosti silničního motorového vozidla, protokolů o měření emisí vozidla, osvědčení o měření emisí a kontrolních nálepek měření emisí vozidla zajišťuje ministerstvo prostřednictvím pověřených organizací.

(2) Vzory tiskopisu protokolu o technické prohlídce vozidla, protokolu o měření emisí vozidla, osvědčení o měření emisí a způsob jeho vyplnění, dále vzor kontrolní nálepky technické způsobilosti vozidla a kontrolní nálepky měření emisí vozidla a způsob jejich vyplnění a umístění na tabulku s registrační značkou stanoví prováděcí právní předpis.

HLAVA II

STANICE TECHNICKÉ KONTROLY

§ 54

Oprávnění k provozování stanice technické kontroly

(1) Stanice technické kontroly je pracoviště specializované na provádění technických prohlídek silničních vozidel.

(2) Stanici technické kontroly může provozovat

právnícká nebo fyzická osoba, která má k jejímu provozování oprávnění udělené okresním úřadem. Příslušným k rozhodování o udělení oprávnění je okresní úřad, v jehož územním obvodu bude provozovatel stanice technické kontroly vykonávat svoji činnost.

(3) Okresní úřad udělí žadateli oprávnění k provozování stanice technické kontroly za těchto podmínek:

- a) žadatel, statutární orgán nebo členové statutárního orgánu právnícké osoby dosáhli věku 18 let, jsou způsobilí k právním úkonům, bezúhonní a alespoň jeden člen statutárního orgánu je odborně způsobilý,
- b) žadatel nesmí být právně nebo ekonomicky spjat s výrobou, prodejem nebo opravou vozidel nebo jejich součástí tak, že současně provozuje výrobu nebo opravy vozidel nebo jejich součástí, pro něž žádá o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly, po celou dobu provozování stanice technické kontroly,
- c) žadatel má parkovací plochy, provozní a technické vybavení nezbytné k provozování stanice technické kontroly,
- d) žadatel zajistí, aby prohlídky ve stanici technické kontroly prováděly jen osoby, které jsou držiteli profesního osvědčení kontrolního technika.

(4) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný úmyslně k nepodmíněnému restu odnětí svobody v trvání alespoň jednoho roku, pro trestný čin spáchaný úmyslně, jehož skutková podstata souvisí s podnikáním, nebo pro trestný čin spáchaný z nedbalosti, jehož skutková podstata souvisí s předmětem podnikání, pokud se na něho nehledí, jako by nebyl odsouzen.

(5) Odbornou způsobilost prokáže žadatel platným profesním osvědčením odborné způsobilosti kontrolního technika (dále jen „profesní osvědčení kontrolního technika“) (§ 60), jehož je držitelem alespoň jeden člen statutárního orgánu.

(6) Druhy stanic technické kontroly, základní technické vybavení a uspořádání a způsob jeho metrologického zajištění stanoví prováděcí právní předpis.

§ 55

Žádost o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly

(1) Žádost o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly musí obsahovat

- a) obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, jedná-li se o právníckou osobu, nebo jméno, příjmení, obchodní firmu, jde-li o podnikatele, rodné číslo, místo trvalého pobytu, jedná-li se o fyzickou osobu,
- b) typ stanice technické kontroly,

- c) provozovnu stanice technické kontroly,
- d) termín předpokládaného zahájení provozu.

(2) K žádosti žadatel přikládá

- a) popis objektu, příjezdových komunikací a parkoviště,
- b) seznam technologického vybavení kontrolní linky,
- c) kladné vyjádření stavebního úřadu, v jehož územním obvodu má být stanice technické kontroly provozována, k záměru provozovat stanici technické kontroly z hlediska územního plánu, ochrany životního prostředí a popřípadě jiného veřejného zájmu,
- d) platné profesní osvědčení kontrolního technika (§ 60), jehož držitelem je alespoň jeden člen statutárního orgánu,
- e) prohlášení žadatele, že není právně nebo ekonomicky spjat s výrobou, prodejem nebo opravou vozidel nebo jejich součástí tak, že současně provozuje výrobu nebo opravy vozidel nebo jejich součástí, pro něž žádá o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly,
- f) výpis z evidence Rejstříku trestů, který není starší než tři měsíce, všech fyzických osob, které jsou statutárním orgánem nebo členy statutárního orgánu, a osob, které budou zajišťovat prohlídky ve stanici technické kontroly.

§ 56

Rozhodnutí o oprávnění k provozování stanice technické kontroly

Okresní úřad v rozhodnutí o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly uvede

- a) obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, jedná-li se o právníckou osobu, nebo jméno, příjmení, obchodní firmu, jde-li o podnikatele, rodné číslo, místo trvalého pobytu, jedná-li se o fyzickou osobu,
- b) druh stanice technické kontroly,
- c) adresu provozovny stanice technické kontroly,
- d) datum zahájení provozu,
- e) rozsah provádění technických prohlídek,
- f) další podmínky pro zahájení činnosti provozování stanice technické kontroly.

§ 57

(1) Stanice technické kontroly musí mít ke dni zahájení provozu osvědčení. Osvědčení vydává okresní úřad, který rozhodoval o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly na základě žádosti provozovatele stanice technické kontroly.

(2) Osvědčením provozovatel stanice technické kontroly dokládá, že

- a) splňuje podmínky odborné způsobilosti osob zajišťujících provozování stanice technické kontroly,
- b) splňuje podmínky stanovené tímto zákonem pro provozování stanice technické kontroly,
- c) má vnitřní organizační strukturu a systém řízení pro zajištění technických prohlídek ve stanici technické kontroly.

(3) Způsob ověření plnění podmínek k provozování stanice technické kontroly stanoví prováděcí právní předpis.

§ 58

Povinnosti provozovatele stanice technické kontroly

(1) Provozovatel stanice technické kontroly je povinen zajistit po celou dobu provozování stanice technické kontroly, aby

- a) technické prohlídky vozidel byly prováděny osobami, které jsou držiteli profesního osvědčení kontrolního technika,
- b) technické vybavení a uspořádání stanice technické kontroly bylo v souladu s rozhodnutím vydaným podle § 56 a prováděcím právním předpisem,
- c) přístroje a zařízení používané k provádění technických prohlídek vozidel byly schváleny a metrologicky navázány podle zvláštního právního předpisu.

(2) Provozovatel stanice technické kontroly je povinen oznámit okresnímu úřadu změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti podle § 55 odst. 1 a 2.

§ 59

Odnětí oprávnění k provozování stanice technické kontroly

Okresní úřad odejme oprávnění k provozování stanice technické kontroly, jestliže

- a) při provádění technických prohlídek jsou závažným způsobem porušovány povinnosti stanovené tímto zákonem,
- b) ministerstvo v rámci výkonu státního odborného dozoru nařídilo zastavení provádění technických prohlídek.

Profesní osvědčení kontrolního technika

§ 60

(1) Provádět technické prohlídky vozidel ve stanici technické kontroly mohou osoby, které jsou držiteli profesního osvědčení kontrolního technika. O vydání profesního osvědčení kontrolního technika rozhoduje ministerstvo. V případě zamítnutí žádosti vydá ministerstvo rozhodnutí podle správního řádu.

(2) Profesní osvědčení kontrolního technika vydá ministerstvo osobě, která

- a) má ukončené úplné střední odborné vzdělání technického směru a má odbornou praxi v autoopravárenství nejméně dva roky nebo střední odborné vzdělání technického směru a odbornou praxi v autoopravárenství nejméně šest let,
- b) dosáhla věku 21 let,
- c) má řidičské oprávnění skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění k řízení vozidla, jehož technické prohlídky ve stanici technické kontroly bude provádět,
- d) absolvovala výuku spočívající v teoretické přípravě a praktickém výcviku na kontrolních linkách stanice technické kontroly,
- e) složila závěrečnou zkoušku odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek,
- f) je bezúhonná; za bezúhonného se pro účely tohoto zákona nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný úmyslně k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání alespoň jednoho roku, pro trestný čin spáchaný úmyslně, jehož skutková podstata souvisí s podnikáním, nebo pro trestný čin spáchaný z nedbalosti, jehož skutková podstata souvisí s předmětem podnikání, pokud se na něho nehledí, jako by nebyl odsouzen.

(3) V profesním osvědčení kontrolního technika ministerstvo uvede rozsah způsobilosti provádět technické prohlídky ve stanici technické kontroly. Vzor tiskopisu profesního osvědčení kontrolního technika stanoví prováděcí právní předpis.

§ 61

(1) Profesní osvědčení kontrolního technika se vydává na dobu neurčitou.

(2) Ministerstvo rozhodne o odnětí profesního osvědčení kontrolního technika,

- a) porušil-li jeho držitel závažným způsobem povinnosti při provádění prohlídek silničních vozidel,
- b) přestal-li splňovat podmínky pro jeho vydání.

§ 62

(1) Výuku spočívající v teoretické přípravě a praktickém výcviku na kontrolních linkách stanice technické kontroly zajišťuje ministerstvo prostřednictvím pověřených organizací. Závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek provádí ministerstvo, které si za tím účelem zřídí zkušební komisi. Členy zkušební komise jmenuje ministerstvo z odborníků v oblasti dopravy. Předsedou komise je zaměstnanec ministerstva. Výuka a závěrečné zkoušky se provádějí na náklady žadatele.

(2) Učební osnovu výuky teoretické přípravy a praktického výcviku k získání odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek ve stanici technické kontroly, rozsah znalostí potřebných pro úspěšné ab-

solvování závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek, způsob provádění, organizování a hodnocení závěrečné zkoušky před zkušební komisí a zkušební řád stanoví prováděcí právní předpis.

HLAVA III STANICE MĚŘENÍ EMISÍ

§ 63

Oprávnění k provozování stanice měření emisí

(1) Stanice měření emisí je pracoviště specializované na měření emisí, které je pověřeno výrobcem vozidla nebo výrobcem systému vozidla ovlivňujícího tvorbu škodlivých emisí ve výfukových plynech vozidla. Stanice měření emisí se dělí na typy stanic měření emisí podle druhů vozidel a druhu motorů na stanice měření emisí pro vozidla

- a) poháněná zážehovými motory,
- b) poháněná zážehovými motory a motory upravenými na pohon zkapalněným ropným plynem nebo stlačeným zemním plynem,
- c) poháněná vznětovými motory a motory upravenými na pohon zkapalněným ropným plynem nebo stlačeným zemním plynem.

(2) Stanici měření emisí může provozovat právnická nebo fyzická osoba, která má k jejímu provozování oprávnění udělené okresním úřadem. Příslušným k rozhodování o udělení oprávnění je okresní úřad, v jehož územním obvodu bude provozovatel stanice měření emisí mít sídlo.

(3) Okresní úřad udělí žadateli oprávnění k provozování stanice měření emisí za těchto podmínek:

- a) statutární orgán nebo členové statutárního orgánu žadatele dosáhli věku 18 let, jsou způsobilí k právním úkonům a bezúhonní, jedná-li se o právnickou osobu, fyzická osoba dosáhla věku 18 let, je způsobilá k právním úkonům a bezúhonná,
- b) žadatel má provozní a technické vybavení nezbytné k provozování stanice měření emisí.

(4) Pro vymezení bezúhonnosti platí ustanovení § 54 odst. 4.

(5) Základní technické vybavení jednotlivých druhů stanic měření emisí stanoví prováděcí právní předpis.

§ 64

Žádost o udělení oprávnění k provozování stanice měření emisí

(1) Žádost o udělení oprávnění k provozování stanice měření emisí okresnímu úřadu musí obsahovat

- a) obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, jedná-li se o právnickou osobu, nebo jméno, příjmení, obchodní firmu, jde-li o podnikatele, rodné číslo,

místo trvalého pobytu, jedná-li se o fyzickou osobu,

- b) typ stanice měření emisí,
- c) značky (obchodní název stanovený výrobcem) a typy vozidel, u nichž bude prováděno měření emisí,
- d) místo, kde bude stanice měření emisí provozována,
- e) termín předpokládaného zahájení provozu.

(2) K žádosti žadatel přikládá

- a) popis objektu, příjezdových komunikací a parkoviště,
- b) seznam technologického vybavení stanice měření emisí,
- c) kladné vyjádření stavebního úřadu, v jehož územním obvodu má být stanice měření emisí zřízena, k záměru provozovat stanici měření emisí z hlediska územního plánu a ochrany životního prostředí, popřípadě jiného veřejného zájmu,
- d) výpis z evidence Rejstříku trestů, který není starší než tři měsíce, všech fyzických osob, které jsou statutárním orgánem nebo členy statutárního orgánu, je-li žadatelem právnická osoba, nebo výpis z evidence Rejstříku trestů, který není starší než tři měsíce, žadatele, je-li žadatelem fyzická osoba,
- e) stanovisko hygienické služby,
- f) doklad o pověření výrobce vozidla nebo výrobce systému vozidla ovlivňujícího tvorbu škodlivých emisí ve výfukových plynech vozidla zřídit specializované pracoviště opravní.

§ 65

Rozhodnutí o oprávnění k provozování stanice měření emisí

Okresní úřad v rozhodnutí o oprávnění k provozování stanice měření emisí uvede

- a) obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, jedná-li se o právnickou osobu, nebo jméno, příjmení, obchodní firmu, jde-li o podnikatele, rodné číslo, místo trvalého pobytu, jedná-li se o fyzickou osobu,
- b) typ stanice měření emisí,
- c) typy a značky vozidel, u nichž je stanice měření emisí oprávněna provádět měření emisí,
- d) místo, kde bude stanice měření emisí provozována,
- e) datum zahájení provozu,
- f) rozsah provádění měření emisí,
- g) další podmínky pro zahájení činnosti provozování stanice měření emisí.

§ 66

(1) Stanice měření emisí musí mít ke dni zahájení provozu osvědčení. Osvědčení vydává okresní úřad, který rozhodoval o udělení oprávnění k provozování stanice měření emisí na základě žádosti provozovatele stanice měření emisí.

(2) Osvědčením provozovatel stanice měření emisí dokládá, že

- a) splňuje podmínky odborné způsobilosti osob zajišťujících provozování stanice měření emisí,
- b) splňuje podmínky stanovené tímto zákonem pro provozování stanice měření emisí,
- c) má vnitřní organizační strukturu a systém řízení pro zajištění měření emisí.

(3) Způsob ověření plnění podmínek k provozování stanice měření emisí stanoví prováděcí právní předpis.

§ 67

Povinnosti provozovatele stanice měření emisí

(1) Provozovatel stanice měření emisí je povinen zajistit po celou dobu provozování stanice měření emisí, aby

- a) měření emisí vozidel bylo prováděno osobami, které jsou držiteli profesního osvědčení odborné způsobilosti mechanika (dále jen „profesní osvědčení mechanika“) (§ 69),
- b) technické vybavení a uspořádání druhu stanice měření emisí, včetně prostor pro měření emisí, manipulačních prostor, zařízení na odsávání výfukových plynů, větrání, vytápění, bylo v souladu s rozhodnutím vydaným podle § 65 a prováděcím právním předpisem,
- c) přístroje a zařízení používané k provádění měření emisí vozidel byly schváleny a metrologicky navázány podle zvláštního právního předpisu.

(2) Provozovatel stanice měření emisí je povinen oznámit okresnímu úřadu změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti podle § 64 odst. 1 a 2.

§ 68

Odnětí oprávnění k provozování stanice měření emisí

Okresní úřad odejme oprávnění k provozování stanice měření emisí, jestliže

- a) při provádění měření emisí jsou závažným způsobem porušovány povinnosti stanovené tímto zákonem,
- b) ministerstvo v rámci výkonu státního odborného dozoru nařídilo zastavení provádění měření emisí.

Profesní osvědčení mechanika

§ 69

(1) Provádět měření emisí ve stanici měření emisí mohou osoby, které jsou držiteli profesního osvědčení mechanika. O vydání profesního osvědčení mechanika rozhoduje ministerstvo. V případě zamítnutí žádosti vydá ministerstvo rozhodnutí podle správního řádu.

(2) Profesní osvědčení mechanika vydá ministerstvo osobě, která

- a) má ukončené úplné střední odborné vzdělání technického směru a odbornou praxi nejméně tři roky nebo je vycučena v technickém oboru a má odbornou praxi nejméně šest roků,
- b) absolvovala teoretickou výuku měření emisí pro vozidla poháněná zážehovými motory nebo vozidla poháněná zážehovými motory a motory upravenými na pohon zkapalněným ropným plynem nebo stlačeným zemním plynem nebo vozidla poháněná vznětovými motory a motory upravenými na pohon zkapalněným ropným plynem nebo stlačeným zemním plynem,
- c) složila závěrečnou zkoušku odborné způsobilosti k provádění měření emisí.

(3) V profesním osvědčení mechanika ministerstvo uvede rozsah způsobilosti provádět měření emisí ve stanici měření emisí. Vzor tiskopisu profesního osvědčení mechanika stanoví prováděcí právní předpis.

§ 70

(1) Profesní osvědčení mechanika se vydává na dobu neurčitou.

(2) Ministerstvo rozhodne o odnětí profesního osvědčení mechanika,

- a) porušil-li jeho držitel závažným způsobem povinnosti při provádění prohlídek silničních vozidel,
- b) přestal-li splňovat podmínky pro jeho vydání.

§ 71

(1) Výuku spočívající v teoretické přípravě zajišťuje ministerstvo prostřednictvím pověřených organizací. Závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k provádění měření emisí provádí ministerstvo, které si za tím účelem zřídí zkušební komisi. Členy zkušební komise jmenuje ministerstvo z odborníků v oblasti dopravy. Předsedou komise je zaměstnanec ministerstva. Výuka a závěrečné zkoušky se provádějí na náklady žadatele.

(2) Učební osnovu výuky teoretické přípravy k získání odborné způsobilosti k provádění měření emisí ve stanici měření emisí, rozsah znalostí potřebných pro úspěšné absolvování závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k provádění měření emisí, způsob provádění, organizování a hodnocení závěrečné zkoušky odborné způsobilosti před zkušební komisí a zkušební řád stanoví prováděcí právní předpis.

HLAVA IV ZKUŠEBNÍ STANICE

§ 72

(1) Ministerstvo může na základě veřejného výběrového řízení vydat oprávnění stanici technické kontroly k provádění technické kontroly jednotlivých druhů vozidel a výměnných nástaveb nebo malých sérií vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích, pokud splňuje tyto požadavky:

- a) je držitelem oprávnění k provozování stanice technické kontroly,
- b) je technicky a stavebně vybavena k provádění technické kontroly,
- c) alespoň jeden zaměstnanec je držitelem platného osvědčení k provádění technických kontrol vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích,
- d) činnosti budou vykonávat fyzické osoby, které jsou pro tyto činnosti odborně způsobilé a mají povinnost zachovávat státní, obchodní nebo služební tajemství.

(2) Ministerstvo rozhodne o vydání osvědčení k provádění technických kontrol vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích, jestliže žadatel

- a) je držitelem profesního osvědčení kontrolního technika,
- b) úspěšně absolvoval základní nebo zdokonalovací výcvik v teoretické přípravě a praktické výuce,
- c) složil závěrečnou zkoušku odborné způsobilosti.

(3) Podrobnosti o druzích zkušebních stanic, vzory tiskopisů oprávnění podle odstavce 1 a osvědčení k provozování zkušebních stanic a podrobnosti o způsobu získání odborné způsobilosti k provádění technických kontrol vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích stanoví prováděcí právní předpis.

ČÁST PÁTÁ PŘESTAVBA SILNIČNÍHO VOZIDLA

§ 73

(1) Přestavbou silničního vozidla je změna nebo úprava podstatných částí mechanismu nebo konstrukce provozovaného silničního vozidla.

(2) Za změnu podstatných částí mechanismu nebo konstrukce silničního vozidla se považují

- a) změna druhu pohonu, vestavění jiného typu motoru,
- b) změna karoserie, pérování vozidla a kol způsobující změnu povoleného zatížení,

- c) změna druhu karoserie nebo nástavby, pro které se mění účel a způsob použití silničního vozidla,
- d) změna kategorie vozidla.

(3) Největší povolenou hmotnost silničního vozidla lze snížit jen v případě přestavby vozidla na speciální vozidlo jednorúčelového využití za podmínky, že nedojde ke změně kategorie vozidla.

(4) Přestavbou vozidla nesmí být změněna kategorie vozidla, jestliže se na nově vzniklou kategorii vztahují přísnější technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem pro brzdy vozidla, vnější hluk vozidla, emise škodlivin ve výfukových plynech vozidla nebo prvky aktivní a pasivní bezpečnosti.

(5) Přestavbu vozidla výměnou karoserie lze povolit jen v rámci jedné typové řady vozidla.

(6) Nahrazuje-li se nebo doplňuje-li se vozidlo novou nebo jinou součástí nebo výbavou, musí tato součást nebo výbava splňovat podmínky stanovené tímto zákonem.

(7) O přestavbu silničního vozidla se nejedná, jestliže výrobce vozidla prohlásí podstatnou část mechanismu nebo konstrukce silničního vozidla za náhradní díl k tomuto vozidlu.

§ 74

(1) Přestavbu silničního vozidla, které je registrováno v registru silničních vozidel, povoluje příslušný okresní úřad na základě písemné žádosti, pokud jsou splněny podmínky pro přestavbu stanovené prováděcím právním předpisem.

(2) Hromadnou přestavbu typu silničního vozidla povoluje ministerstvo na základě písemné žádosti, pokud jsou splněny podmínky pro hromadnou přestavbu stanovené prováděcím právním předpisem.

(3) Žádost o povolení přestavby silničního vozidla nebo hromadné přestavby typu silničního vozidla musí obsahovat

- a) obchodní jméno, sídlo a právní formu právnické osoby a její identifikační číslo, pokud bylo přiděleno, je-li žadatelem právnická osoba, nebo jméno a příjmení, pobyt, obchodní jméno, rodné číslo a identifikační číslo fyzické osoby, pokud bylo přiděleno, je-li žadatelem fyzická osoba,
- b) druh a kategorii silničního vozidla,
- c) účel, pro který má být silniční vozidlo používáno.

(4) Žádost musí být doložena těmito doklady:

- a) podrobným popisem přestavby silničního vozidla,
- b) návrhem na změnu údajů zapisovaných v technickém průkazu silničního vozidla,
- c) technickým popisem a výkresovou dokumentací systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla, pokud

nebyla schválena jejich technická způsobilost typu,

- d) technickým protokolem vydaným zkušební stanicí a u hromadné přestavby vozidla pověřenou zkušebnou.

ČÁST ŠESTÁ VÝBAVA A NÁHRADNÍ DÍLY

§ 75

(1) Výbavou vozidla jsou věci, které jsou určeny k zajištění provozu, údržby a opravám vozidla, nebo k ochraně a zajištění přepravovaných osob nebo nákladů před újmou na zdraví, poškozením nebo před nepříznivými vlivy různého charakteru, nebo pro zvýšení komfortu jízdy a příjem nebo předávání informací z vozidla, například náhradní kolo, nářadí, výstražný trojúhelník, prostředky pro připevnění nákladů, lékárnička, jednotka úpravy vzduchu, rádiový přijímač.

(2) Náhradním dílem jsou věci, které jsou určeny k nahrazení původního samostatného technického celku nebo konstrukční části vozidla. Náhradní díl, na který se vztahuje homologace typu, musí splňovat požadavky stanovené předpisovou základnou.

§ 76

(1) Výbavu lze použít, pokud svou konstrukcí a technickým stavem odpovídá technickým požadavkům stanoveným prováděcím právním předpisem. Výbava, která je určena prováděcím právním předpisem, musí mít schválenou technickou způsobilost.

(2) Na schvalování technické způsobilosti výbavy se vztahuje část třetí tohoto zákona.

§ 77

Pohonné hmoty, provozní hmoty a maziva

(1) Pohonnou hmotou motorového vozidla se rozumí motorový benzín, motorová nafta, zkapalněné ropné plyny, biopalivo, směsné palivo a stlačený a zkapalněný zemní plyn. Provozní hmotou motorového vozidla se rozumí zejména kapalina do brzdového systému vozidla a kapalina do chladicího systému pro chlazení motoru motorového vozidla. Mazivem jsou mazací oleje a mazací tuky pro zajištění technické způsobilosti motorového vozidla k provozu.

(2) K pohonu motorů vozidel a k plnění mazacích, chladicích a jiných systémů a zařízení vozidel se smí používat pouze pohonné hmoty a provozní hmoty předepsané výrobcem těchto motorů, systémů a zaří-

zení. Pohonné hmoty a provozní hmoty používané v provozu silničních motorových vozidel musí svou jakostí splňovat požadavky stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy,¹⁰⁾ českými technickými normami a předpisy vydanými na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána.¹¹⁾ K provozu vozidla na pozemních komunikacích nesmí být použito olovnatých motorových benzínů.

(3) Prodávát olovnaté motorové benzíny v České republice a dovážet olovnaté motorové benzíny do České republiky je zakázáno. Pro provoz vozidla, jehož motor je konstruován pro použití olovnatých motorových benzínů, musí být u čerpací stanice v prodeji bezolovnatý motorový benzín s aditivačními přísadami, které umožní spolehlivý provoz těchto motorů, nebo aditivační přísady samotné. Aditivační přísady a jejich dávkování stanoví prováděcí právní předpis.

(4) Výrobce a dovozce benzínu a motorové nafty pro motorová vozidla v provozu na pozemních komunikacích je povinen zajistit, aby jím prodávané pohonné hmoty svou jakostí odpovídaly požadavkům stanoveným prováděcím právním předpisem.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví způsob sledování a monitorování jakosti pohonných hmot v oblasti jejich výroby, dovozu a prodeje a způsob vypracování a podávání zpráv mezinárodními orgány a organizacím z oblasti sledování a monitorování jakosti pohonných hmot.

ČÁST SEDMÁ ZVLÁŠTNÍ VOZIDLA

§ 78

(1) Zvláštní vozidlo lze provozovat, pokud svou konstrukcí a technickým stavem odpovídá technickým požadavkům stanoveným prováděcím právním předpisem a má schválenou technickou způsobilost k provozu podle tohoto zákona.

(2) Na schvalování technické způsobilosti zvláštního vozidla k provozu se vztahuje část třetí tohoto zákona.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví jednotlivé druhy mobilních strojů, průmyslových zařízení schopných přepravy nebo vozidel bez karoserie, ve kterých je zabudován spalovací motor, přípustné hodnoty emisí znečišťujících látek ve výfukových plynech a podrobnosti schvalování typu spalovacích motorů, způ-

¹⁰⁾ Například zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, ve znění zákona č. 71/2000 Sb., a zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů.

¹¹⁾ Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 7/1995 Sb., o Evropské dohodě zakládající přidružení mezi Českou republikou na jedné straně a Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně druhé.

sob vypracování a podávání zpráv mezinárodním orgánům a organizacím.

§ 79

(1) Pro registraci a postup při schvalování technické způsobilosti zemědělských a lesnických traktorů a jejich přípojných vozidel a samojízdných pracovních strojů platí část druhá a část třetí tohoto zákona. Pro provoz zemědělských a lesnických traktorů a jejich přípojných vozidel platí dále část čtvrtá s výjimkou § 40 odst. 1.

(2) Pro zvláštní vozidla nepodléhající registraci vozidel v registru silničních vozidel vydá výrobce technické osvědčení zvláštního vozidla. Pro zvláštní vozidla registrovaná v registru silničních vozidel vydá výrobce technický průkaz zvláštního vozidla.

(3) Provozovatel zemědělského nebo lesnického traktoru a jejich přípojného vozidla přistaví k technické prohlídce toto zvláštní vozidlo nejpozději ve lhůtě čtyř let po jeho prvním zaregistrování v registru silničních vozidel a potom pravidelně nejpozději ve lhůtách čtyř let.

(4) Technická prohlídka zemědělských a lesnických traktorů a jejich přípojných vozidel a měření emisí zemědělských a lesnických traktorů může být provedena v místě určeném příslušným okresním úřadem mobilním způsobem.

(5) Vzor technického osvědčení zvláštního vozidla a technického průkazu zvláštního motorového vozidla a osvědčení o registraci zvláštního motorového vozidla a zvláštního přípojného vozidla a podrobnosti o způsobu provádění technické prohlídky a měření emisí mobilním způsobem stanoví prováděcí právní předpis.

ČÁST OSMÁ

STÁTNÍ SPRÁVA A STÁTNÍ DOZOR

§ 80

(1) Státní správu a státní dozor ve věcech podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích vykonávají podle tohoto zákona a v rozsahu jím vymezeném, podle mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána, ministerstvo, okresní úřady a Česká obchodní inspekce.

(2) Ministerstvo

- a) vede centrální registr silničních vozidel a registr silničních vozidel členů diplomatické mise,⁴⁾
- b) rozhoduje o udělení, změnách a odnětí technické způsobilosti typu silničního vozidla, systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla a výbavy silničního vozidla,
- c) pověřuje právníkem osobu vykonáváním činností k provádění ověřování a posuzování shody vlast-

ností silničního vozidla a vydávání technických protokolů o této shodě,

- d) rozhoduje o uznání osvědčení o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla, systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla a výbavy silničního vozidla vydaného jiným státem,
- e) rozhoduje o udělení výjimky pro schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla, systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla a výbavy silničního vozidla a o udělení výjimky při schválení technické způsobilosti jednotlivě vyrobeného, dovezeného nebo přestavěného silničního vozidla,
- f) rozhoduje o výjimkách z informačního dokumentu stanoveného pro technickou způsobilost typu silničního vozidla při hromadné výrobě malé série silničních vozidel nebo jednotlivě vyrobených nebo jednotlivě dovezených silničních vozidel,
- g) provádí dohled nad výrobou silničních vozidel, systémů vozidel, konstrukčních částí vozidel nebo samostatných technických celků vozidel z hlediska schvalování technické způsobilosti typu,
- h) vydává registrační průkaz historického vozidla a vydává zvláštní registrační značku historického vozidla,
- i) ukládá výrobcům silničních vozidel, systémů vozidel, konstrukčních částí vozidel nebo samostatných technických celků vozidel způsob a lhůtu k odstranění nedostatků a jejich příčin zjištěných při dohledu nad výrobou z hlediska schvalování technické způsobilosti typu,
- j) rozhoduje o zastavení výroby silničních vozidel, systémů vozidel, konstrukčních částí vozidel nebo samostatných technických celků vozidel nebo výbavy silničních vozidel, anebo jejich uvádění do provozu, je-li výrobou a provozováním bezprostředně ohrožen život nebo zdraví osob a bezpečnost provozu na pozemních komunikacích,
- k) vydává a odnímá profesní osvědčení kontrolního technika, osvědčení kontrolního technika pro vydávání technických protokolů vozidel před jejich schválením k provozu na pozemních komunikacích a profesní osvědčení mechanika,
- l) vede evidenci vydaných profesních osvědčení kontrolního technika, osvědčení kontrolního technika pro vydávání technických protokolů kontroly jednotlivých druhů vozidel, výměnných nástaveb nebo malých sérií vozidel před jejich schválením k provozu na pozemních komunikacích a profesních osvědčení mechanika,
- m) pověřuje stanice technické kontroly prováděním technické kontroly jednotlivých vozidel a výměnných nástaveb před schválením jejich technické

způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích,

- n) schvaluje technickou způsobilost výbavy silničních vozidel,
- o) schvaluje technickou způsobilost typu zvláštních vozidel k provozu na pozemních komunikacích,
- p) vede registr stanic technické kontroly, stanic měření emisí, provedených technických prohlídek, technických kontrol silničních vozidel, evidenčních kontrol silničních vozidel, měření emisí a zpracovává statistické výstupy,
- r) vydává a odnímá osvědčení o schválení měřicího přístroje nebo zařízení používaného k provádění technických prohlídek a k měření emisí.

(3) Okresní úřad

- a) vede registr silničních vozidel,
- b) rozhoduje o zápisu silničního vozidla do registru vozidel, provádí zápisy změn údajů zapisovaných v registru,
- c) přiděluje silničním motorovým vozidlům registrační značku a přiděluje tabulku s registrační značkou,
- d) vydává osvědčení o registraci a technický průkaz silničního vozidla nebo technické osvědčení silničního vozidla,
- e) provádí zápis a výmaz zástavního práva k silničním motorovým vozidlům do registru vozidel a technického průkazu vozidla,
- f) rozhoduje o vyřazení silničního vozidla z provozu,
- g) schvaluje technickou způsobilost jednotlivě vyrobeného nebo přestavěného silničního vozidla,
- h) schvaluje technickou způsobilost jednotlivě dovezeného vozidla,
- i) provádí zápisy údajů v technickém průkazu silničního vozidla,
- j) rozhoduje o udělení a odnětí oprávnění k provozování stanice technické kontroly,
- k) rozhoduje o udělení a odnětí oprávnění k provozování stanice měření emisí,
- l) vydává osvědčení k provozování stanice technické kontroly a stanice měření emisí.

(4) Česká obchodní inspekce kontroluje jakost pohonných hmot u výrobce, prodávajícího a dovozce podle zvláštního právního předpisu¹²⁾ a sleduje a monitoruje jakost pohonných hmot v souladu s prováděcím právním předpisem vydaným podle § 77 odst. 5. Provádění rozborů je zajišťováno prostřednictvím pověřených osob. Česká obchodní inspekce je povinna jednou měsíčně oznamovat zjištěné údaje o jakosti po-

honných hmot za uplynulý kalendářní měsíc Ministerstvu průmyslu a obchodu.

§ 81

Státní odborný dozor

(1) Státní odborný dozor ve věcech podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích vykonávají podle tohoto zákona ministerstvo a okresní úřady a podle zvláštního právního předpisu⁵⁾ Policie České republiky. Při výkonu státního odborného dozoru ministerstvo a okresní úřady kontrolují plnění povinností a podmínek stanovených tímto zákonem. Zjišťují, zda osoby, jimž ukládá tento zákon povinnosti ve věcech podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích, (dále jen „povinné osoby“) plní uložené povinnosti a zda dodržují podmínky stanovené v rozhodnutích vydaných ministerstvem nebo okresními úřady.

(2) Zaměstnanci ministerstva a zaměstnanci okresních úřadů pověřeni výkonem státního odborného dozoru (dále jen „pověřené osoby“) postupují při tomto výkonu podle zvláštního právního předpisu.⁸⁾

(3) Práva a povinnosti pověřených osob a povinných osob při výkonu státního odborného dozoru stanoví zvláštní právní předpis.⁸⁾

§ 82

(1) Při výkonu státního odborného dozoru je pověřená osoba povinna prokázat se dokladem o pověření. Doklad o pověření obsahuje jméno a příjmení pověřené osoby, její rodné číslo, fotografii, věcný a územní rozsah oprávnění a dobu platnosti.

(2) Zjistí-li osoby pověřené výkonem státního odborného dozoru porušení povinností stanovených tímto zákonem a dalšími právními předpisy k zajištění bezpečnosti provozu vozidel na pozemních komunikacích, uloží podle povahy a rozsahu zjištěných nedostatků kontrolovanému subjektu způsob a lhůtu k odstranění jejich příčin.

(3) Zjistí-li osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru závažné závady v činnosti stanice technické kontroly nebo v činnosti stanice měření emisí, je oprávněna nařídit okamžité zastavení provádění technických prohlídek a technických nebo evidenčních kontrol ve stanici technické kontroly nebo měření emisí ve stanici měření emisí a vyzvat o tom příslušný okresní úřad. Na vydání tohoto opatření se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

(4) Osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru může bezprostředně po provedení technické prohlídky nebo měření emisí vyzvat provozovatele silničního vozidla, aby na dobu nezbytně nutnou

¹²⁾ Zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů.

přistavil na svůj náklad zkontrolované vozidlo k opakované částečné nebo celkové technické prohlídce nebo k měření emisí. Provozovatel silničního vozidla je povinen na základě výzvy osoby pověřené státním dozorem přistavit silniční vozidlo k opakované technické prohlídce nebo k měření emisí. Bezprostředně opakovanou technickou prohlídku nebo měření emisí provede bezplatně kontrolní technik nebo mechanik pod dozorem osoby pověřené výkonem státního odborného dozoru.

Pokuty

§ 83

(1) Ministerstvo nebo okresní úřad v rozsahu své působnosti uloží pokutu až do výše 50 000 000 Kč osobě, která

- a) hromadně vyrobila a uvedla na trh silniční vozidlo, systém vozidla, konstrukční část vozidla nebo samostatný technický celek vozidla a výbavu vozidla bez platného osvědčení o technické způsobilosti typu,
- b) hromadně vyrobila a uvedla na trh silniční vozidlo, systém vozidla, konstrukční část vozidla nebo samostatný technický celek vozidla bez rozhodnutí o uznání osvědčení technické způsobilosti typu a výbavy vozidla vydaného jiným státem.

(2) Okresní úřad uloží pokutu až do výše 10 000 000 Kč osobě, která vyrobila a uvedla na trh silniční vozidlo bez schválení technické způsobilosti.

(3) Ministerstvo nebo okresní úřad v rozsahu své působnosti uloží pokutu do výše 5 000 000 Kč osobě, která pozměnila identifikační údaje na podstatných částech mechanismu nebo konstrukci silničního vozidla.

(4) Ministerstvo uloží pokutu do výše 5 000 000 Kč osobě, která porušila podmínky stanovené v rozhodnutí o schválení technické způsobilosti typu.

(5) Okresní úřad uloží pokutu do výše 500 000 Kč osobě, která

- a) provozuje stanici technické kontroly nebo stanici měření emisí bez platného oprávnění okresního úřadu nebo provádí technické kontroly silničních vozidel před schválením jejich technické způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích bez povolení,
- b) nedodržuje podmínky stanovené tímto zákonem a prováděcím právním předpisem pro provozování stanice technické kontroly nebo stanice měření emisí.

(6) Při porušení povinností stanovených v § 77 odst. 3 a 4 Česká obchodní inspekce rozhodne o opatřeních nebo uloží pokutu podle zvláštních právních předpisů.¹³⁾

§ 84

(1) Pokutu uloží ministerstvo, Česká obchodní inspekce nebo okresní úřad do jednoho roku ode dne, kdy bylo porušení povinností zjištěno, a nejdéle do tří let ode dne, kdy k porušení povinností došlo, a jde-li o pokračující neoprávněné provozování stanice technické kontroly nebo stanice měření emisí, nejdéle do pěti let od doby, kdy neoprávněná činnost ještě trvala.

(2) Pokuty uložené okresním úřadem vybírá a vymáhá okresní úřad. Pokuty uložené ministerstvem vybírá a vymáhá ministerstvo.

(3) Pokuty uložené a vybrané podle tohoto zákona jsou příjmem státního rozpočtu.

ČÁST DEVÁTÁ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Společná ustanovení

§ 85

(1) V řízení ve věcech upravených tímto zákonem se postupuje podle správního řádu, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Vyhoví-li se v plném rozsahu žádosti o osvědčení o registraci a osvědčení o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla, systému vozidla, konstrukční části vozidla nebo samostatného technického celku vozidla, profesní osvědčení kontrolního technika, profesní osvědčení kontrolního technika pro vydávání technických protokolů vozidel před jejich schválením k provozu na pozemních komunikacích, profesní osvědčení mechanika a osvědčení o schválení měřicího přístroje nebo zařízení používaného pro provádění technických prohlídek a měření emisí, podávané podle tohoto zákona, vydává se místo správního rozhodnutí osvědčení.

§ 86

Ustanovení tohoto zákona se použijí, jen pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak.

§ 87

Za úkony ministerstva a okresního úřadu stanovené zvláštním právním předpisem⁶⁾ se vybírají správní poplatky. Ostatní úkony ministerstva a okresního úřadu se provádějí za úhradu, jejich druh a výši stanoví prováděcí právní předpis.

¹³⁾ Zákon č. 64/1986 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

§ 88

(1) Výrobci vozidel, jejich systémů, konstrukčních částí, samostatných technických celků nebo vybavy silničního vozidla jsou povinni poskytovat ministerstvu údaje o vyráběných vozidlech stanovené mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána.

(2) Ministerstvo zabezpečuje vydávání Věstníku dopravy, ve kterém se publikuje předpisová základna a informační dokument pro účely rozhodování o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla a konstrukce upřesňující jednotnost provádění technických prohlídek a měření emisí ve stanicích technické kontroly a stanicích měření emisí.

§ 89

Přechodná ustanovení

(1) Sankce za protiprávní jednání podle tohoto zákona lze uložit pouze za protiprávní jednání, k němuž došlo po účinnosti tohoto zákona.

(2) Provozovatel stanice technické kontroly a provozovatel stanice měření emisí, kteří provozují stanici technické kontroly nebo stanici měření emisí na základě platného oprávnění vydaného podle právního předpisu platného před účinností tohoto zákona, jsou povinni nejpozději do jednoho roku ode dne účinnosti tohoto zákona sdělit příslušnému okresnímu úřadu údaje a doložit doklady vyžadované pro udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly nebo stanice měření emisí. Nesplní-li provozovatel tuto povinnost, pozbude dosavadní oprávnění platnosti uplynutím posledního dne lhůty stanovené pro sdělení údajů a doložení dokladů. Nesplní-li provozovatel na základě sdělených údajů a předložených dokladů podmínky stanovené tímto zákonem pro udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly nebo stanice měření emisí, zahájí okresní úřad neprodleně řízení o odnětí oprávnění k provozování stanice technické kontroly nebo stanice měření emisí.

(3) Registrace silničních vozidel v evidenci dopravního inspektorátu Policie České republiky provedená před účinností tohoto zákona se považuje za registraci podle tohoto zákona.

(4) Technické průkazy vozidla, technická osvědčení vozidel, osvědčení o technickém průkazu, výpisy technického osvědčení vydané podle právních předpisů platných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona se považují za technické průkazy vozidla, technická osvědčení vozidel, osvědčení o technickém průkazu, výpisy technického osvědčení vydané podle tohoto zákona.

(5) Provozovatelé silničních motorových vozidel a přípojných vozidel jsou povinni do tří let ode dne účinnosti tohoto zákona uvést údaje v registru silničních vozidel vedeného podle tohoto zákona do stavu odpovídajícího skutečnosti; pokud jde o vznik, změnu nebo zánik zástavních práv, jsou provozovatelé silničních motorových vozidel a přípojných vozidel povinni

uvést údaje v registru silničních vozidel do šesti měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona do stavu odpovídajícího skutečnosti.

(6) Technická prohlídka a měření emisí provedené před nabytím účinnosti tohoto zákona zapsané v technickém průkazu vozidla a v osvědčení o měření emisí a vyznačené kontrolní nálepkou na státní poznávací značce, umístěné na zadní části vozidla, se považují za technickou prohlídku a měření emisí podle tohoto zákona.

(7) Osvědčení o odborné způsobilosti k provádění technických kontrol, technických prohlídek nebo k měření emisí vydaná před nabytím účinnosti tohoto zákona se považují za profesní osvědčení vydaná podle tohoto zákona.

(8) Osvědčení o schválení technické způsobilosti typu silničního vozidla, typu jiného vozidla a příslušenství, jejich částí a doplňků, včetně jejich příloh, vydaná před nabytím účinnosti tohoto zákona se považují za osvědčení vydaná podle tohoto zákona.

(9) Rozhodnutí vydaná dopravním inspektorátem Policie České republiky o schválení technické způsobilosti jednotlivého vozidla vydaná před účinností tohoto zákona se považují za rozhodnutí vydaná podle tohoto zákona.

(10) Vozidla, na která se nevztahovala povinnost registrace podle právních předpisů platných do účinnosti tohoto zákona, musí být zaregistrována v registru silničních vozidel nejpozději ve lhůtě jednoho roku od účinnosti tohoto zákona.

(11) Osvědčení o schválení měřicího přístroje nebo zařízení používaného k provádění technických prohlídek a k měření emisí vydaná před nabytím účinnosti tohoto zákona se považují za osvědčení vydaná podle tohoto zákona.

§ 90

(1) Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů zaměstnanců Ministerstva vnitra, kteří ke dni účinnosti tohoto zákona vykonávají činnosti v oblasti podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích podle tohoto zákona, přecházejí ke dni účinnosti tohoto zákona z Ministerstva vnitra na Ministerstvo dopravy a spojů.

(2) Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů zaměstnanců Policie České republiky, kteří ke dni účinnosti tohoto zákona vykonávají činnosti v oblasti podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích podle tohoto zákona, přecházejí ke dni účinnosti tohoto zákona z Policie České republiky na okresní úřady, v jejichž územním obvodu mají tito zaměstnanci pracoviště.

§ 91

Závěrečná ustanovení

(1) Ministerstvo vydá vyhlášku k provedení § 2

odst. 5 až 8, § 4 odst. 7, § 5 odst. 3, § 7 odst. 2 a 4, § 18 odst. 4, § 19 odst. 5 a 8, § 25 odst. 2, § 31 odst. 1 a 2, § 33 odst. 2, § 36 odst. 2 a 3, § 44 odst. 6, § 45 odst. 1, 5 a 6, § 47 odst. 4, § 48 odst. 1 a 4, § 53 odst. 2, § 54 odst. 6, § 57 odst. 3, § 58 odst. 1 písm. b) a c), § 60 odst. 3, § 62 odst. 2, § 63 odst. 5, § 66 odst. 3, § 67 odst. 1 písm. b) a c), § 69 odst. 3, § 71 odst. 2, § 72 odst. 3, § 74 odst. 1, § 76 odst. 1, § 77 odst. 2, 3 a 4, § 78 odst. 1 a 3, § 79 odst. 5, § 83 odst. 5 písm. b) a § 87.

(2) Ministerstvo průmyslu a obchodu vydá vyhlášku k provedení § 77 odst. 3 až 5.

(3) Ministerstvo životního prostředí vydá vyhlášku k provedení § 37 písm. b).

(4) Ministerstvo dopravy a spojů v dohodě s Ministerstvem životního prostředí a Ministerstvem zemědělství vydá vyhlášku k provedení § 78 odst. 3.

(5) Výrobci silničních vozidel, systémů vozidel, konstrukčních částí vozidel a samostatných technických celků vozidel, zvláštních vozidel a ostatní osoby zúčastněné na schvalování nebo uznávání technické způsobilosti typu jsou povinni dodržovat technické předpisy vydávané

- a) na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána,⁷⁾ vydávané Evropskou hospodářskou komisí při Organizaci spojených národů,
- b) na základě Evropské mezinárodní silniční dohody o přepravě nebezpečných věcí (ADR),¹⁴⁾
- c) na základě Evropské dohody o práci osádek vozidel v mezinárodní silniční dopravě (AETR),¹⁵⁾
- d) podle článku 7 Evropské dohody zakládající přidružení mezi Českou republikou na jedné straně a Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně druhé,¹¹⁾

a to ve znění přijatém Českou republikou. Tyto technické předpisy se uveřejňují ve Věstníku dopravy a jsou k dispozici na ministerstvu.

§ 92

Zrušují se:

1. Zákon č. 38/1995 Sb., o technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích.
2. Zákon č. 355/1999 Sb., kterým se mění zákon č. 38/

/1995 Sb., o technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích.

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla

§ 93

Zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., se mění takto:

1. V § 2 písm. b) se slova „podléhá evidenci“ nahrazují slovy „podléhá registraci“.

2. Poznámka pod čarou č. 9) zní:

„9) § 4 až 6 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.“.

3. V § 15 odst. 2 se slova „z centrální evidence vozidel“ zrušují.

4. V § 15 odst. 3 se slovo „vnitř“ nahrazuje slovy „dopravy a spojů“.

5. V § 15 odst. 4 se slovo „vnitř“ nahrazuje slovy „dopravy a spojů“.

6. V § 15 odst. 9 se za slova „vyřazení vozidla“ vkládají slova „z registru²³⁾“ a poznámka pod čarou č. 23), která zní:

„23) § 13 a 14 zákona č. 56/2001 Sb.“.

ČÁST JEDENÁCTÁ

§ 94

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2001.

v z. Buzková v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

¹⁴⁾ Vyhláška č. 64/1987 Sb., o Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR), ve znění pozdějších předpisů.

¹⁵⁾ Vyhláška č. 108/1976 Sb., o Evropské dohodě o práci osádek vozidel v mezinárodní silniční dopravě (AETR), ve znění pozdějších předpisů.

Rozdělení vozidel do kategorií

A) Základní kategorie vozidel

Kategorie L - motorová vozidla zpravidla s méně než čtyřmi koly

Kategorie M - motorová vozidla, která mají nejméně čtyři kola a používají se pro dopravu osob

Kategorie N - motorová vozidla, která mají nejméně čtyři kola a používají se pro dopravu nákladů

Kategorie O - přípojná vozidla

Kategorie T - traktory zemědělské nebo lesnické

Kategorie S - pracovní stroje

Kategorie R - ostatní vozidla, která nelze zařadit do výše uvedených kategorií

B) Členění některých kategorií vozidel

(1) Kategorie vozidel L se člení na

mopedy

- a) dvoukolové mopedy jsou dvoukolová vozidla s objemem válců motoru nepřesahujícím 50 cm^3 v případě spalovacího motoru a s maximální konstrukční rychlostí nepřesahující 45 kmh^{-1} při jakémkoli druhu pohonu,
- b) tříkolové mopedy jsou tříkolová vozidla s jakýmkoli uspořádáním kol, s objemem válců motoru nepřesahujícím 50 cm^3 v případě spalovacího motoru a s maximální konstrukční rychlostí nepřesahující 45 kmh^{-1} při jakémkoli druhu pohonu,
- c) lehké čtyřkolky, jejichž hmotnost v nenaloženém stavu je menší než 350 kg, do čehož se nezapočítává hmotnost baterií v případě elektrických vozidel, dále, jejichž nejvyšší konstrukční rychlost nepřesahuje 45 kmh^{-1} a jejichž zdvihový objem motoru nepřesahuje 50 cm^3 u zážehových motorů nebo pro jiné druhy motorů maximální čistý výkon nepřesahuje 4 kW,

motocykly

- a) motocykly jsou dvoukolová vozidla s objemem válců motoru přesahujícím 50 cm^3 v případě spalovacího motoru, nebo s maximální konstrukční rychlostí přesahující 45 kmh^{-1} při jakémkoli druhu pohonu,
- b) motocykly s postranním vozíkem jsou vozidla s třemi koly uspořádanými nesouměrně vzhledem k střední podélné rovině, s objemem válců motoru přesahujícím 50 cm^3 v případě spalovacího motoru, nebo s maximální konstrukční rychlostí přesahující 45 kmh^{-1} při jakémkoli druhu pohonu,

motorové tříkolky

- a) motorové tříkolky jsou vozidla s třemi koly uspořádanými souměrně vzhledem ke střední podélné rovině s objemem válců motoru přesahujícím 50 cm^3 v případě spalovacího motoru, nebo s maximální konstrukční rychlostí přesahující 45 kmh^{-1} při jakémkoli druhu pohonu,
- b) čtyřkolky jiné než lehké tříkolky, jejichž hmotnost v nenaloženém stavu nepřesahuje 400 kg nebo 550 kg u vozidel určených k přepravě nákladů, do čehož

se nezapočítává hmotnost baterií v případě elektrických vozidel a dále, u nichž maximální čistý výkon motoru nepřesahuje 15 kW,

motokolo

jízdní kolo s trvale zabudovaným motorem s objemem válců motoru nepřesahujícím 50 cm^3 v případě spalovacího motoru a s maximální konstrukční rychlostí nepřesahující 25 kmh^{-1} při jakémkoli druhu pohonu.

Vozidla zařazená podle EHK - OSN v kategoriích L_1 a L_2 s maximální konstrukční rychlostí 50 kmh^{-1} se považují za mopedy, vozidla kategorií L_3 a L_4 se považují za motocykly a vozidla kategorie L_5 se považují za motorové tříkolky.

(2) Kategorie vozidel M se člení na

- a) M_1 - vozidla, která mají nejvýše osm míst k přepravě osob, kromě místa řidiče, nebo víceúčelová vozidla,
- b) M_2 - vozidla, která mají více než osm míst k přepravě osob, kromě místa řidiče, a jejichž největší přípustná hmotnost nepřevyšuje 5 000 kg,
- c) M_3 - vozidla, která mají více než osm míst k přepravě osob, kromě místa řidiče, a jejichž největší přípustná hmotnost převyšuje 5 000 kg.

(3) Víceúčelové vozidlo je vozidlo typem karoserie určené k přepravě osob a nákladu v jediném oddělení vozidla. Rozdělení vozidel podle typu karoserie a podmínky pro zařazení víceúčelového vozidla do kategorie vozidel M_1 nebo N_1 stanoví prováděcí právní předpis.

(4) Při rozhodování o zařazení vozidla do kategorie M a N se považuje za místo k přepravě osob místo pro osobu sedící, ležící, stojící nebo místo s trvalými úchyty ukotvení sedadla, přičemž není rozhodující, zda sedadlo na tomto místě je nebo není umístěno.

(5) Kategorie vozidel N se člení na

- a) N_1 - vozidlo, jehož největší přípustná hmotnost nepřevyšuje 3 500 kg,
- b) N_2 - vozidlo, jehož největší přípustná hmotnost převyšuje 3 500 kg, avšak nepřevyšuje 12 000 kg,
- c) N_3 - vozidlo, jehož největší přípustná hmotnost převyšuje 12 000 kg.

(6) Terénní vozidlo je motorové vozidlo se zvýšenou průjezdností, které patří do vozidel kategorie M nebo N a splňuje další technické podmínky stanovené prováděcím právním předpisem. Terénní vozidlo příslušné kategorie se označuje doplňkovým písmenem G ke kategorii M nebo N, například M_1G , N_3G .

(7) Kategorie vozidel O se člení na

- a) O_1 - přípojná vozidla, jejichž největší přípustná hmotnost nepřevyšuje 750 kg,
- b) O_2 - přípojná vozidla, jejichž největší přípustná hmotnost převyšuje 750 kg,

- ale nepřevyšuje 3 500 kg,
- c) O₃ - přípojná vozidla, jejichž největší přípustná hmotnost převyšuje 3 500 kg, ale nepřevyšuje 10 000 kg,
 - d) O₄ - přípojná vozidla, jejichž největší přípustná hmotnost převyšuje 10 000 kg,
 - e) O_{T1} - přípojná vozidla traktoru, jejichž největší přípustná hmotnost nepřevyšuje 1 500 kg,
 - f) O_{T2} - přípojná vozidla traktoru, jejichž největší přípustná hmotnost převyšuje 1 500 kg, ale nepřevyšuje 3 500 kg,
 - g) O_{T3} - přípojná vozidla traktoru, jejichž největší přípustná hmotnost převyšuje 3 500 kg, ale nepřevyšuje 6 000 kg,
 - h) O_{T4} - přípojná vozidla traktoru, jejichž největší přípustná hmotnost převyšuje 6 000 kg.

(8) Kategorie vozidel S se člení na

- a) S_S - pracovní stroj samojízdný je zvláštní vozidlo s vlastním zdrojem pohonu, konstrukčně a svým vybavením určené pouze pro vykonávání určitých pracovních činností. Pracovní stroj samojízdný není určený zpravidla pro přepravní činnost,
- b) S_P - pracovní stroj přípojný je zvláštní vozidlo bez vlastního zdroje pohonu, konstrukčně a svým vybavením určené pouze pro vykonávání určitých pracovních činností. Pracovní stroj přípojný se připojuje k tažnému motorovému vozidlu, které je přizpůsobené pro jeho připojení. Pracovní stroj přípojný není určený zpravidla pro přepravní činnost. Pracovní stroje přípojně se dělí
 1. S_{p1} pracovní stroj přípojný s největší technicky přípustnou hmotností nepřevyšující 3 000 kg,
 2. S_{p2} pracovní stroj přípojný s technicky přípustnou hmotností převyšující 3 000 kg, avšak nepřevyšující 6 000 kg,
 3. S_{p3} pracovní stroj s technicky přípustnou hmotností převyšující 6 000 kg.

57**ZÁKON**

ze dne 10. ledna 2001,

**kterým se mění zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách
a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

V příloze č. 9 k zákonu č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, se za položku „Safrol“ doplňují do sloupce „Mezinárodní

nechráněný název (INN) v českém jazyce“ slova „Norefedrin (fenylpropanolamin)“ a do sloupce „Chemický název“ slova „erythro-2-amino-1-fenyl-1-propanol“.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

v z. Buzková v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

58**ZÁKON**

ze dne 10. ledna 2001,

kterým se mění zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění zákona č. 337/1992 Sb., zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 325/1993 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 311/1999 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 218/2000 Sb. a zákona č. 253/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 6 odst. 1 se slova „§ 1 odst. 1 písm. a), d), f), g) a i)“ nahrazují slovy „§ 1 odst. 1 písm. a), d), f), g), i) a j)“.

2. V příloze č. 1 v územní působnosti Finančního

úřadu v Benešově se za slovo „Rabyně,“ vkládá slovo „Sázava,“.

3. V příloze č. 1 v územní působnosti Finančního úřadu v Uhlířských Janovicích se zrušuje slovo „Sázava,“.

Čl. II

Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí Finanční úřad v Uhlířských Janovicích.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem následujícího měsíce po vyhlášení.

v z. Buzková v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

59

ZÁKON

ze dne 10. ledna 2001,

kterým se mění zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu
(stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 103/1990 Sb., zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 262/1992 Sb., zákona č. 43/1994 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 95/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 96/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb. a zákona č. 239/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 13 se slova „pro své území“ nahrazují slovy „v přenesené působnosti“.

2. V § 25 odst. 2 věty druhé se slova „územní plán obce nebo regulační plán“ nahrazují slovy „územně plánovací dokumentaci“.

3. V § 30 věty první se slova „pořídil územně plánovací dokumentaci“ nahrazují slovy „je příslušný k pořízení územně plánovací dokumentace“.

4. V § 31 odst. 1 se slova „schválil původní územně plánovací dokumentaci“ nahrazují slovy „je příslušný ke schválení územně plánovací dokumentace“.

5. V § 44 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje středníkem a doplňují se tato slova: „při provádění

stavby musí být zabezpečeno odborné vedení realizace stavby [§ 46a odst. 1 a § 46a odst. 3 písm. b)].“.

6. V § 78 odstavec 1 zní:

„(1) Účastníky kolaudačního řízení jsou

- a) stavebník,
- b) vlastník stavby,
- c) uživatel (provozovatel), je-li v době zahájení řízení znám,
- d) vlastník pozemku, na kterém je kolaudovaná stavba umístěna, pokud jeho vlastnické právo může být kolaudačním rozhodnutím přímo dotčeno.“.

7. V § 80 se na konci odstavce 1 doplňuje tato věta: „U liniových staveb s velkým počtem účastníků řízení stavební úřad uvědomí účastníky o zahájení kolaudačního řízení veřejnou vyhláškou nejméně 15 dní před konáním místního šetření.“.

8. V § 82 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Kolaudační rozhodnutí se oznámí stejným způsobem, jakým bylo oznámeno zahájení kolaudačního řízení.“.

Čl. II

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

v z. Buzková v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

60

ZÁKON

ze dne 11. ledna 2001,

kterým se mění zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o Policii České republiky

Čl. I

Zákon č. 283/1991Sb., o Policii České republiky, ve znění zákona č. 26/1993 Sb., zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 163/1993 Sb., zákona č. 326/1993 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 186/1997 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 138/1999 Sb., zákona č. 168/1999 Sb., zákona č. 325/1999 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 329/1999 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb. a zákona č. 361/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odstavec 2 zní:

„(2) Policie plní úkoly ve věcech vnitřního pořádku a bezpečnosti a další úkoly v rozsahu a způsobem stanoveným právními předpisy. Při plnění svých úkolů postupuje policie také podle Parlamentem schválených, ratifikovaných a vyhlášených mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána, (dále jen „mezinárodní smlouva“).“.

2. V § 1 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

3. V § 1 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Policie působí na území České republiky, nestanoví-li zákon nebo mezinárodní smlouva jinak.“.

4. V § 34b se doplňuje odstavec 8, který zní:

„(8) Policista může plnit služební úkoly jako agent i na území jiného státu. O jeho vyslání do zahraničí po předchozím souhlasu příslušných orgánů státu, na jehož území má agent působit, a na základě povolení soudce krajského soudu rozhoduje policejní prezident; v ostatním platí ustanovení odstavců 1 až 7.“.

5. Za hlavu třetí A se vkládá nová hlava čtvrtá a nová hlava pátá, které znějí:

„HLAVA ČTVRTÁ

ZPRACOVÁVÁNÍ INFORMACÍ POLICIÍ

§ 42d

Policie zpracovává v souladu s tímto zákonem a zvláštními právními předpisy^{17b)} informace včetně osobních údajů, shromážděné při plnění úkolů policie, a to v rozsahu nezbytně nutném pro plnění těchto úkolů.

§ 42e

(1) Policista, který při plnění úkolů policie nemůže získat osobní údaje, umožňující budoucí identifikaci, jiným způsobem, je oprávněn u osob obviněných ze spáchání trestného činu, nebo u osob nalezených, po nichž bylo vyhlášeno pátrání a které nemají způsobilost k právním úkonům v plném rozsahu,

- a) snímat daktyloskopické otisky,
- b) zjišťovat tělesné znaky,
- c) provádět měření těla,
- d) pořizovat obrazové, zvukové a obdobné záznamy, nebo
- e) odebírat biologické vzorky umožňující získání informací o genetickém vybavení.

(2) Zjišťování vnějších tělesných znaků a měření těla podle odstavce 1 provádí policista stejného pohlaví nebo na jeho žádost odborně způsobilý zdravotnický pracovník, odběr krve provádí na žádost policisty pouze odborně způsobilý zdravotnický pracovník. Odběr biologických vzorků se provádí způsobem, který nesmí ohrozit zdraví osoby.

§ 42f

(1) Policie je oprávněna, je-li to potřebné pro plnění úkolů policie, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy z míst veřejně přístupných, popřípadě též zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu služebního úkonu nebo služebního zákroku.

(2) Jsou-li k pořizování záznamů podle odstavce 1 zřízeny stálé automatické technické systémy, je policie povinna informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit.

HLAVA PÁTÁ

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O ZPRACOVÁVÁNÍ
OSOBNÍCH ÚDAJŮ POLICIÍ

§ 42g

**Zpracovávání osobních údajů při plnění úkolů
policie v souvislosti s trestním řízením**

(1) Při předcházení a odhalování trestné činnosti, zjišťování pachatelů trestných činů a konání vyšetřování o trestných činech (dále jen „plnění úkolů policie v souvislosti s trestním řízením“) je policie při zpracovávání osobních údajů povinna

- a) stanovit účel, k němuž mají být osobní údaje zpracovány,
- b) shromažďovat osobní údaje odpovídající pouze stanovenému účelu a v rozsahu nezbytném pro naplnění stanoveného účelu,
- c) uchovávat osobní údaje pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování,
- d) zpracovávat osobní údaje podle tohoto ustanovení odděleně od osobních údajů zpracovávaných při plnění jiných úkolů policie,
- e) neprodleně ohlásit Úřadu pro ochranu osobních údajů^{17c)} zřízení každé evidence obsahující osobní údaje; součástí tohoto ohlášení je název útvaru odpovědného za zpracovávání osobních údajů, účel evidence, kategorie subjektů údajů a osobních údajů, které se těchto subjektů týkají, a popis opatření k zajištění požadované ochrany osobních údajů.

(2) Policie je při zpracování osobních údajů podle odstavce 1 oprávněna v rozsahu potřebném k plnění úkolů policie v souvislosti s trestním řízením

- a) sdružovat osobní údaje, které byly získány k rozdílným účelům,
- b) zpracovávat nepravdivé, nepřesné a neověřené osobní údaje; tyto osobní údaje tak musí být označeny.

(3) Policie je při zpracování osobních údajů podle odstavce 1 oprávněna zpracovávat citlivé údaje,^{17d)} je-li to s ohledem na povahu trestného činu nezbytné pro plnění úkolů policie v souvislosti s trestním řízením.

(4) Policie zpracovává osobní údaje podle odstavce 1 i bez souhlasu osob; přitom je povinna dbát práva na ochranu jejich soukromého a osobního života. Policie je povinna, jakmile tím již není ohroženo plnění úkolů policie v souvislosti s trestním řízením, osobě sdělit, že zpracovává její osobní údaje, nebo provést likvidaci jejich osobních údajů.

(5) Policie neprovede likvidaci osobních údajů v případě, že jde o osobní údaje, které jsou součástí spisového materiálu a nejsou zpracovávány automatizovaně.

(6) Podle ustanovení této hlavy zpracovává policie osobní údaje též při předcházení a odhalování činů, jejichž znaky jsou uvedeny v trestním zákoně^{17e)} a jejichž pachatelé nejsou trestně odpovědní pro nedostatek věku nebo pro nepřičetnost, a při zjišťování těchto pachatelů.

§ 42h

Zpracovávání osobních údajů při pátrání po osobách

(1) Při pátrání po osobách, po nichž bylo vyhlášeno pátrání, je policie oprávněna

- a) v potřebném rozsahu sdružovat osobní údaje získané k rozdílným účelům, a
- b) zpracovávat citlivé údaje těchto osob, je-li to nezbytné k jejich nalezení.

(2) Policie provede likvidaci osobních údajů pohřešované nebo hledané osoby bez zbytečného odkladu po jejím nalezení. Likvidace osobních údajů nemusí být provedena,

- a) byla-li osoba pohřešována nebo hledána opakovaně,
- b) lze-li důvodně předpokládat, že bude opět pohřešována nebo hledána,
- c) jsou-li její osobní údaje zpracovávány při plnění úkolů policie v souvislosti s trestním řízením.

§ 42i

**Prověřování potřebnosti dalšího zpracovávání
osobních údajů**

(1) Policie nejméně jednou za 3 roky prověřuje, jsou-li zpracovávány osobní údaje nadále potřebné pro plnění úkolů policie v souvislosti s trestním řízením nebo při pátrání po osobách. Zjistí-li policie při prověřování nebo v průběhu zpracovávání osobních údajů, že již nejsou potřebné pro plnění úkolů policie v souvislosti s trestním řízením nebo při pátrání po osobách, provede bez zbytečného odkladu likvidaci těchto osobních údajů.

(2) Pro potřeby prověřování podle odstavce 1 jsou orgány činné v trestním řízení, Ministerstvo spravedlnosti, Ústavní soud a Kancelář prezidenta republiky povinny policii v mezích své působnosti průběžně informovat o pravomocných rozhodnutích orgánů činných v trestním řízení, promlčení trestního stíhání, výkonu trestu nebo o rozhodnutích prezidenta republiky týkajících se trestního řízení, trestů nebo udělené amnestie.

§ 42j

**Informování o osobních údajích a oprava
nepravdivých nebo nepřesných osobních údajů**

(1) Policie na písemnou žádost sdělí žadateli bezplatně osobní údaje vztahující se k osobě žadatele, a to do 30 dnů od jejího doručení.

(2) Policie na písemnou žádost provede bezplatně likvidaci nebo opravu nepravdivých nebo nepřesných osobních údajů vztahujících se k osobě žadatele, a to neprodleně po jejím doručení.

(3) O žádostech podle odstavců 1 a 2 rozhoduje Policejní prezidium České republiky; novou žádost lze podat nejdříve po uplynutí jednoho roku od podání žádosti předchozí.

(4) Policie žádostem podle odstavců 1 a 2 nevyhoví, pokud by tím došlo k

a) ohrožení plnění úkolů policie v souvislosti s trestním řízením, nebo

b) ohrožení oprávněných zájmů třetí osoby;

nevyhovuje-li se žadateli, musí být rozhodnutí o žádosti písemně odůvodněno.

(5) Nezpracovává-li policie žádné osobní údaje vztahující se k žadateli nebo pokud by sdělením odůvodněného rozhodnutí došlo k ohrožení plnění úkolů policie v souvislosti s trestním řízením, žadatel se písemně vyrozumí o tom, že policie nezpracovává žádné osobní údaje vztahující se k žadateli.

(6) Na postup při vyřizování žádosti se nevztahuje správní řád.

§ 42k

Předávání osobních údajů

(1) Policie předá osobní údaje jiným orgánům nebo osobám,

a) stanoví-li tak zvláštní zákon,

b) je-li to ve prospěch osoby, k níž se osobní údaje vztahují, a tato osoba dala k předání souhlas nebo lze její souhlas na základě okolností důvodně předpokládat, nebo

c) je-li předání osobních údajů nezbytné k odstranění bezprostředního závažného ohrožení bezpečnosti osob nebo veřejného pořádku.

(2) Policie předá podle odstavce 1 osobní údaje na základě písemné žádosti, která musí obsahovat účel, pro který mají být osobní údaje předány. V případě podle odstavce 1 písm. c) lze předat osobní údaje i bez žádosti.

(3) K předávaným osobním údajům musí být připojeny informace o pravomocných rozhodnutích orgánů činných v trestním řízení, pokud k těmto údajům mají vztah.

(4) Nepravdivé nebo nepřesné osobní údaje nelze předávat; neověřené osobní údaje musí být při předávání označeny a musí být uvedena míra jejich spolehlivosti. Dojde-li k předání nepravdivých nebo nepřesných osobních údajů, je policie povinna bez zbytečného odkladu informovat všechny příjemce údajů, kterým byly takové osobní údaje předány.

(5) Příjemce údajů je oprávněn zpracovávat osobní údaje k jinému účelu, než ke kterému byly předány, pouze za podmínky, že by mu i pro tento účel mohly být osobní údaje předány, a pouze s předchozím souhlasem policie.

(6) Do zahraničí lze předat osobní údaje mezinárodní organizaci Interpol nebo za podmínek stanovených v odstavci 1 písm. a) až c) mezinárodní policejní organizaci nebo zahraničnímu bezpečnostnímu sboru, a to i bez žádosti.

§ 42l

Zveřejňování osobních údajů

Policie je oprávněna zveřejňovat osobní údaje v rozsahu nezbytném k plnění úkolů policie v souvislosti s trestním řízením nebo při pátrání po osobách.

§ 42m

Zpracování osobních údajů útvarem inspekce

(1) Na zpracovávání osobních údajů útvarem inspekce při plnění úkolu podle § 2 odst. 4 se použijí ustanovení této hlavy obdobně.

(2) O žádostech podle § 42j odst. 1 a 2 rozhoduje ministerstvo.

^{17b)} Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

^{17c)} § 2 zákona č. 101/2000 Sb.

^{17d)} § 4 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb.

^{17e)} § 3 trestního zákona.

Dosavadní hlava čtvrtá se označuje jako hlava šestá.

6. V § 45a se slova „§ 2 odst. 1 písm. l)“ nahrazují slovy „§ 42d“.

7. Za § 47 se vkládá nový § 47a, který včetně poznámek pod čarou č. 18a) až 18j) zní:

„§ 47a

(1) Policie je v rozsahu potřebném pro plnění konkrétního úkolu policie oprávněna žádat z evidence provozované na základě zvláštního právního předpisu poskytnutí informací od příslušného správce evidence nebo zpracovatele, a to na náklady správce evidence nebo zpracovatele. Správce evidence nebo zpracovatel je povinen žádosti bez zbytečného odkladu vyhovět, nestanoví-li zvláštní právní předpis pro výdej informací policii jiný režim.^{18a)}

(2) Policie je při plnění svých úkolů oprávněna v rozsahu potřebném pro plnění konkrétního úkolu policie žádat z databáze účastníků veřejné telefonní služby,^{18b)} evidence občanských průkazů,^{18c)} evidence cestovních dokladů,^{18d)} evidence obyvatel^{18e)} a registru řidičů^{18f)} poskytnutí informací od příslušného správce evidence nebo zpracovatele způsobem umožňujícím

dálkový a nepřetržitý přístup; v případě evidence občanských průkazů a evidence cestovních dokladů lze informace poskytnout způsobem umožňujícím pouze nepřetržitý přístup.

(3) Policie je při sledování osob a věcí oprávněna žádat v rozsahu potřebném pro plnění konkrétního úkolu policie od právnických a fyzických osob, které zajišťují telekomunikační činnost,^{18g)} předávání dat souvisejících s poskytováním telekomunikační služby^{18h)} způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup. Právníké a fyzické osoby, které zajišťují telekomunikační činnost, jsou povinny žádosti policie bez zbytečného odkladu vyhovět ve vyžádané formě a v rozsahu stanoveném zvláštním zákonem.¹⁸ⁱ⁾

(4) Policie je oprávněna žádat poskytnutí informací podle odstavců 1 až 3 pouze v míře nezbytné nutné a za účelem provedení služebního úkolu, a to způsobem, který musí umožňovat uchovávání identifikačních údajů o útvaru policie nebo o policistovi, který o výdej informací žádal, a o účelu, k němuž byl výdej informací žádán, nejméně po dobu 5 let. O skutečnostech podle věty první je správce evidence nebo zpracovatel povinen zachovávat mlčenlivost.

(5) Za účelem zajištění ochrany osoby, o níž lze důvodně předpokládat, že je ohrožen její život nebo zdraví, je policie oprávněna požadovat po provozovatelích a správcích evidencí vedených na základě zvláštních právních předpisů, aby policii oznamovali každý výdej osobních údajů.

(6) Policie předává nebo zveřejňuje informace, které nejsou osobními údaji, je-li to potřebné pro plnění úkolů policie. Pro předávání těchto informací do zahraničí se užije ustanovení § 42k obdobně. Policie může předat utajované skutečnosti do zahraničí i bez souhlasu Národního bezpečnostního úřadu.

(7) Policie je povinna zajistit ochranu informací před jejich neoprávněným zveřejněním nebo předáním. Tím nejsou dotčeny povinnosti policie podle zvláštních zákonů.^{18j)} Policista je oprávněn informace získané podle odstavců 1 až 3 využívat pouze pro plnění úkolů policie.

^{18a)} Například zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

^{18b)} § 35 odst. 1 písm. a) zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů.

^{18c)} Zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech.

^{18d)} Zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech).

^{18e)} Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel).

^{18f)} Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů.

^{18g)} § 84 odst. 1 zákona č. 151/2000 Sb.

^{18h)} § 84 odst. 3 písm. c) zákona č. 151/2000 Sb.

¹⁸ⁱ⁾ § 86 odst. 1 zákona č. 151/2000 Sb.

^{18j)} Například zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

8. Za hlavu šestou se vkládá nová hlava sedmá, která zní:

„HLAVA SEDMÁ VZTAHY POLICIE K ZAHRANIČÍ

§ 48a

Policie je při plnění svých úkolů oprávněna spolupracovat s mezinárodní organizací Interpol, s jinými mezinárodními organizacemi a zahraničními bezpečnostními sbory.

§ 48b

(1) Příslušník zahraničního bezpečnostního sboru může za podmínek, v rozsahu a způsobem, stanovených mezinárodní smlouvou, vykonávat na území České republiky oprávnění a povinnosti policisty.

(2) Není-li uzavřena mezinárodní smlouva a je to třeba k plnění úkolů policie, lze se souhlasem policejního prezidenta a se souhlasem příslušného orgánu cizího státu využít v rozsahu stanoveném tímto zákonem k plnění úkolů policie příslušníka zahraničního bezpečnostního sboru

- a) jako agenta,
- b) k provedení předstíraného převodu věci,
- c) ke sledování osob a věcí,
- d) k použití operativní techniky a nástrahové a zabezpečovací techniky, nebo
- e) k provedení služebního zákroku proti teroristům.

(3) Při provádění úkonů podle odstavce 2 řídí činnost příslušníka zahraničního bezpečnostního sboru služební funkcionář stanovený policejním prezidentem.^{18k)}

(4) Při náhradě škody vzniklé v souvislosti s prováděním úkonů podle odstavce 2 se postupuje podle § 49 a podle zvláštního zákona.^{18l)}

§ 48c

(1) Policista je oprávněn působit na území jiného státu

- a) za podmínek, v rozsahu a způsobem, stanovených mezinárodní smlouvou,
- b) na základě rozhodnutí vlády o účasti na mírových operacích podle rozhodnutí mezinárodní organi-

zace, jíž je Česká republika členem, nebo s níž má uzavřeny příslušné dohody, nebo

- c) je-li vyslán k plnění úkolů policie na základě rozhodnutí ministra se souhlasem příslušného orgánu cizího státu nebo na žádost příslušného orgánu cizího státu.

(2) Při vyslání policisty do zahraničí podle odstavce 1 se postupuje podle zvláštního zákona.^{18k)}

^{18k)} § 2 odst. 2 zákona č. 186/1992 Sb.

^{18l)} § 75 až 102 zákona č. 186/1992 Sb.“.

Dosavadní hlavy pátá a šestá se označují jako hlavy osmá a devátá.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o ochraně utajovaných skutečností

Čl. II

Zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 164/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb. a zákona č. 363/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 17 se doplňuje odstavec 3, který včetně poznámek pod čarou č. 8a) až 8c) zní:

„(3) Bez splnění podmínek podle odstavce 1 se může s utajovanými skutečnostmi seznamovat osoba jednající ve prospěch policie,^{8a)} zpravodajských služeb^{8b)} nebo celních úřadů,^{8c)} a to pouze v rozsahu nezbytně nutném pro její využití, nebo osoba, které je poskytována zvláštní ochrana v souvislosti s trestním řízením, a to pouze v rozsahu nezbytně nutném. Poučení této osoby provede ten, kdo ji bude seznamovat s utajovanými skutečnostmi, a pořídí o tom písemný záznam. Podpisem záznamu se osoba stává osobou určenou v rozsahu potřeby seznámení se s utajovanými skutečnostmi.

^{8a)} § 34 zákona č. 283/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{8b)} Zákon č. 153/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{8c)} § 37b zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona č. 113/1997 Sb.“.

2. V § 47 odst. 1 se za slova „§ 17 odst. 1“ vkládají slova „a 3“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o provozu na pozemních komunikacích

Čl. III

Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, se mění takto:

V § 6 odst. 1 písm. c) zní:

- „c) přepravovat při jízdě po dálnici nebo po silnici pro motorová vozidla osoby mladší 18 let a menší než 150 cm na sedadle jiném než uvedeném v písmenu b), které je vybaveno bezpečnostním pásem, pouze za použití zádržného systému; toto neplatí pro osoby, u kterých jejich zdravotní stav nebo tělesná dispozice použití zádržného systému neumožňuje,“.

ČÁST ČTVRTÁ

ZMOCNĚNÍ K VYHLÁŠENÍ ÚPLNÉHO ZNĚNÍ ZÁKONA

Čl. IV

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, jak vyplývá ze zákonů a nálezů Ústavního soudu jej měnících.

ČÁST PÁTÁ

ÚČINNOST

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

v z. Buzková v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

61

ZÁKON

ze dne 11. ledna 2001,

kterým se mění zákon č. 361/1999 Sb., kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb.,
o státní památkové péči, ve znění zákona č. 242/1992 Sb., a zákon č. 356/1999 Sb.,
kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon),
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona č. 361/1999 Sb.,
kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb.,
o státní památkové péči,
ve znění zákona č. 242/1992 Sb.

Čl. I

V zákoně č. 361/1999 Sb., kterým se mění zákon
č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona
č. 242/1992 Sb., čl. II zní:

„Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Povolení k restaurování udělená fyzickým osobám

- a) před 1. červnem 1992 podle § 14 odst. 8 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, nebo
- b) v době od 1. června 1992 do dne nabytí účinnosti tohoto zákona podle § 14 odst. 8 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona č. 242/1992 Sb.,

se považují za povolení podle § 14a zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona č. 361/1999 Sb.

2. Řízení o udělení povolení k restaurování nebo o odnětí povolení k restaurování podle § 14 odst. 8 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona č. 242/1992 Sb., zahájená přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 361/1999 Sb., kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona č. 242/1992 Sb., se dokončí podle dosavadních právních předpisů.“

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona č. 356/1999 Sb.,
kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb.,
o živnostenském podnikání (živnostenský zákon),
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Čl. II

V čl. VI zákona č. 356/1999 Sb., kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, se bod 26 zrušuje a dosavadní bod 27 se označuje jako bod 26.

ČÁST TŘETÍ

ÚČINNOST

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

v z. Buzková v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2001 činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov:** HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín:** ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno:** Vyšehrad, s. r. o., Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** PROSPEKTRUM, Kněžská 18, SEVT, a. s., Česká 3; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořická 405; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most:** Knihkupectví Šeříková, Ilona Růžičková, Šeříková 529/1057; **Napajedla:** Ing. Miroslav Kuččík, Svatoplukova 1282; **Olomouc:** BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Nádražní 29; **Pardubice:** LEJHANEC, s. r. o., Sladkovského 414, PROSPEKTRUM, nám. Republiky 1400 (objekt GRAND); **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hybernská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2:** ANAG – sdružení, Ing. Jiří Vítek, nám. Míru 9, Národní dům; **NEWSLETTER PRAHA,** Šafaříkova 11; **Praha 4:** PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60; **Praha 10:** Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhřetěves, BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; **Prerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice:** L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 047/560 38 66, fax: 047/560 38 77; **Zábřeh:** Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od začervování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. číslo 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.